

I V A N E R C E G

STANJE POMORSTVA GRADA RIJEKE U VRIJEME REINKORPORACIJE (1776/77)

Austrijska apsolutna monarhija stala je u drugoj polovici 18. stoljeća intenzivnije kalkulirati s hrvatskim historijskim i etničkim teritorijem u svojim ekonomskim i političkim pothvatima i planovima. Bila je ona na to upućivana svojim unutrašnjim ekonomskim i političkim razvitkom, novim i sve većim potrebama koje je taj razvitak sa sobom donosio, zatim sve jačim istiskivanjem iz Zapada i napokon otvaranjem realnih mogućnosti za penetraciju i sticanje vojnih, ekonomskih i političkih pozicija na Istoku i Sredozemlju uslijed opadanja turske i mletačke moći u tim dijelovima Evrope. Sticajem tih i drugih okolnosti Monarhija je izvodila, kako u materijalnoj osnovici društva, tako i u njegovoj nadgradnji, niz reformi širokih razmjera – izvan kojih, dakako, nije mogla ostati ni staleška Hrvatska – u cilju podizanja privrednog potencijala zemlje (prvenstveno trgovine) i učvršćivanja apsolutističkog društvenog režima.

U tome valja tražiti korijene reinkorporaciji Hrvatskoj obalnog pojasa (Hrvatskog primorja s Rijekom) od razmeda Kantrida-Preluka do, uključeno, Žrnovnice i njegova neposrednog unutrašnjeg teritorija (1776/77) te stvaranju Severinske županije i Riječkog gubernija. Bijahu to događaji i novine od dalekosežnih učinaka, kako za prosperitet gradova i sela spomenutog pojasa, tako i za gospodarstvo hrvatsko-ugarskog zaleda, koje se otad sve više povezivalo s evropskom i svjetskom privredom. Time bijaše otvoreno, aktualizirano i posješeno rješavanje niza različitih pitanja ekonomske i društveno-političke naravi.¹

U prvi red pitanja koja su s time tijesno vezana i koja su otad drugačije postavljena i tretirana valja svakako ubrojiti pomorstvo,

¹ Sve je to mnogo opširnije razrađeno u našoj disertaciji: »Severinska županija«, pogl. II, III, IV, V, VI i VII.

kojemu se otada počelo posvećivati od strane zainteresiranih faktora više brige na cijeloj obali Hrvatskog primorja, a napose u Rijeci.

Upravo zato što je pomorstvu Rijeke ukazana naročita pažnja, a ovom čemo radu, ovaj put,¹⁴ ogledati, osvijetliti i ocijeniti, na osnovu dosad nepoznate i neobjavljene arhivske građe, *njegovu materijalnu osnovicu* (vrstu i veličinu plovnih objekata, kakvoću i obim radne snage i drugo) koja je postojala u riječkoj luci 1776/77. godine.

I. BRODOVLAŠNICI

Merkantilizam je unio u pomorstvo kao i u ostale neagrарne radnosti načelo rentabiliteta. Valjalo je, po njemu, sticati bogatstvo sa što manje troškova i štava i bez velikog rizika. On je kalkulirao sa svime. To je dovelo do sistematske registracije materijalnih faktora i njihove povremene ocjene.

İsta se operacija provodi u Rijeci. Tu se prikupljaju fakta o materijalnim snagama, na temelju kojih se vrši trijezna procjena i uočavaju se mogućnosti za dalji razvitak. Stvara se neka vrsta ekonomske bilance, na kojoj se za dulji rok gradi ekonomski program pomorstva. U tome skladno surađuju promučurni riječki poduzetnici i odgovorni dvorski faktori, jer im se interesi poklapaju. U toj gospodarskoj oblasti kretanje na velikoj udaljenosti jednih bez drugih ne bi bilo sigurno ni uspješno. Razvitak pomorstva i njegova gospodarska uloga koju mu je dvor namijenio u svojoj ekonomskoj politici neminovno su upućivali jedne na druge.

Stoga je bilo potrebno ogledati i ocijeniti snage i mogućnosti od kojih je valjalo dalje poći u promicanju pomorstva.

Dok su s jedne strane u tablici I prikupljene i sažete bitne komponente o broju brodovlasnika, snazi, veličini i kakvoći brodova u Rijeci, ona s druge strane u cijelini pruža podlogu da naše pitanje osvjetlimo s više strana.

Iz nje se može razabrati da oko 2/3 brodovlasnika i suvlasnika nosi hrvatska prezimena.

Od 31-og brodovlasnika i suvlasnika 24 potječe iz Rijeke, dok ostali znatno manji broj vuće svoje porijeklo iz okolnih mjesta, i to: Senja 1, Bakra 1, Voloskog 2, Lipe 1, Mošćenica 1 i Veprinca 1. Taj manji broj doselio se i stalno nastanio u Rijeci posla radi.

¹⁴ Potporom Uprave Jugoslavenske akademije prikupili smo dosta građe, koju će vjerojatno još trebati kod obrade nadopunjavati, o pomorstvu, zatim u manjoj mjeri o trgovini i manufakturama Rijeke za vrijeme postojanja Severinske županije, a djelomično za čitavu drugu polovicu 18. stoljeća. Stoga ćemo drugom zgodom problematiku, o kojoj je ovdje riječ, iznijeti i obraditi na široj osnovi i za veći vremenski period.

Tablica I
Pregled brodovlasnika i brodova u Rijeci godine 1777.²

Brodovlasnici i mjesto njihova porijekla	Kapetani i vozari ³ mjesto njihova porijekla	Tipovi i imena brodova	Broj		
			tona ⁴	mom- čadi ⁵	topova ⁶
Susanni Marko iz Senja	Soić Luka ⁷ iz Bakra	Nava »Sagra Famiglia« ⁸	333	24	22
Gjustini Fabijan i Defraueeschi Va- lentin iz Rijeke	Pilepić Ksaver iz Rijeke	Nava »S. S. Anunziata«	232	20	20
Baročić Vid i Ljenčić Josip iz Rijeke	Lupis Jakov iz Rijeke	Nava »Il Sansone«	231	16	4
David ud. Jelena iz Rijeke	Šepić Bartol iz Bakra	Nava »Il Vincitore«	230	20	18
Lupi Ivan iz Ri- jeke i nasljednici Agnes iz Bakra	Kranjec Franjo iz Rijeke	Nava »S. S. Trinità«	200	16	6
Pisanello Karlo iz Rijeke, Ivančić Ivan iz Voloskog i Derras Josip iz Lipe	Soić Luka iz Bakra	Nava »La Madona delle Grazie e Le Ani- me del Purgato- rio«	180	17	8
Tomašić Franjo i Poglajen Ivan iz Rijeke	Vičić Josip iz Rijeke	Keč »S. Francesco di Paula«	180	14	12
Simotić Lovro iz Rijeke	Simotić Lovro iz Rijeke	Pandora »La Concezione«	124	11	—
Buzzi Agustin i Gjustini Fabijan i Ferdinand iz Rijeke	Pilepić Ksaver iz Rijeke	Pulaka »S. Anunziata«	118	12	4
Susanni Marko iz Senja	Dubravčić Ivan iz Senja	Pulaka »S. Francesco Sa- verio«	98	12	4
Tomašić Franjo i pašanci iz Ri- jeke	Soić Jerolim iz Bakra	Marsiliiana »S. S. Anunziata e S. Venanzio«	98	12	—
Tomičić Toma iz Rijeke i Lazarić Matija iz Mošće- nica	Mihletić Juraj iz Bakra	Marsiliiana »Madona delle Grazie«	74	9	—
Susanni Marko iz Senja	Fumulo Ivan iz Rijeke	Fregadun »Madona del Car- mene«	80	10	—

Brodovlasnici i mjesto njihova porijekla	Kapetani i vozari mjesto njihova porijekla	Tipovi i imena brodova	Broj		
			tona ^a	mon- dič ^b	topora ^c
Gjustini Fabijan iz Rijeke	Karina Toma iz Kraljevice	Trabakul »S. S. Anunziata«	60	7	—
Magan Franjo iz Rijeke	Travisani Matija iz Ancone	Trabakul »Le Anime del Purgatorio«	50	7	—
Tomašić Franjo iz Rijeke	Loj Juraj iz Rijeke	Trabakul »S. Francesco di Paula«	45	6	—
Susanni Marko iz Senja	Riljin Ivan iz Senja	Trabakul »Madona del Ro- sario«	40	5	—
Tomičić Toma iz Rijeke	Vitto Atanasije iz Rijeke	Trabakul »Madona delle Grazie«	35	6	—
Lupi Ivan iz Ri- jeke i Ivančić Matija iz Volo- skog	Ivančić Ivan iz Voloskog	Trabakul »Madona delle Grazie«	30	6	—
Gjustini Fabijan iz Rijeke		Peota	30	—	—
Magan Franjo iz Rijeke	Franković Bartol iz Rijeke	Trabakul »S. Francesco di Paula«	30	6	—
Wochinz Mihael iz Rijeke	Milonja Anton iz Mošćenica	Trabakul »S. Antonio di Padova«	30	5	—
Wochinz Mihael iz Rijeke	Dešković Franjo iz Mošćenica	Trabakul »S. Antonio di Padova«	25	5	—
Pisanello Karlo iz Rijeke i Bačić Ivan iz Veprinca	Bačić Ivan iz Veprinca	Trabakul »S. Antonio di Padova«	25	5	—
Bradičić Josip iz Rijeke	Bradičić Josip iz Rijeke	Trabakul »Le Anime del Purgatorio«	20	5	—
Kovačić Franjo iz Rijeke	Kovačić Franjo iz Rijeke	Trabakul »Le Anime del Purgatorio«	20	5	—
Magan Franjo iz Rijeke	Fiozzo Andrija iz Opatije	Peligo »Le Anime del Purgatorio«	10	3	—

Brodovlasnici i mjesto njihova porijekla	Kapetani i vozari ² mjesto njihova porijekla	Tipovi i imena brodova	Broj		
			tona ³	tona čadiš	topora ⁴
Derossi Nikola iz Rijeke		Bracera »Madona del Carmene«	7		
Gabrić Petar iz Rijeke		Bracera »Di Traghetto«	7		
Findella Matija iz Rijeke		Bracera »Di Traghetto«	5		
Benuzi Antun iz Rijeke		Bracera »Di Traghetto«	5		
Freza Antun iz Rijeke		Bracera »Di Traghetto«	5		
Sambson Karlo iz Rijeke		Bracera »Pescarecia«	3		
Margan Franjo iz Rijeke		Bracera »Pescarecia«	3		
Gjustini Fabijan iz Rijeke		Bracera »Pescarecia«	3		
Gjustini Fabijan iz Rijeke		Bracera »Pescarecia«	2½		
Razni vlasnici		Kopanji, Kaići i Frigadine, 50 kom.	od 1 do 2 tone		
			2668½	264	98

² Acta Cameralia (skraćeno = AC), fasc. 1330/10-6 (»Tabella de bastimenti appartenenti alli abitanti nella città, e porto franco di Fiume nell' 1777 «). Ta tabela pruža potpuniji pregled negoli ona u fasc. 199/50 Gubernium Fluminense (skraćeno = GF) – Državni arhiv Rijeka (skraćeno = DAR).

³ »Condutore«, »padrone«, »Schiffsführere«

⁴ U to vrijeme bilo je još uvrliko oko utvrđivanja nosivosti broda, jer za nije bilo jedinstvenog kriterija. Nesporazumi su obično izbijali pri izradi i kupo-prodaji broda, a napose kod ubiranja lučkih taksa. Da bi se tome doskočilo i stalo na kraj, riječki gubernij izdao je veoma interesantno uputstvo prema kojem se u buduće morala odrediti veličina brodova.

»Ottavo Nell'Eserzione dei Diritti di Porto venienti sotto li nomi Ancoraggio, ed Alboraggio, e distintamente per quanto concerne il primo d'essi osia Ancoraggio, egli è da sapersi che questi si dessume secondo la maggiore o minore capacità del Naviglio, che avrà da rilevarsi, e considerarsi a ragion di Tonnellate, e che secondo a questo s' esiggerà il Suo Diritto.

Nono La Tonnellata, sarà già notto, essere quella capacità di Nave, che può ricevere la quantità di Merci non eccedente il peso di libbre 2000 Venete: siccome però

Zaninljivo je da među njima od 49 patricija koliko ih je bilo godine 1776., 1777. nema nijednoga.⁹ Patriciji se još uvijek uljuljkuju

il riconoscere ciò sa duoppo (!) della Misurazione, così viene addittato il Metodo, secondo cui ella avrà da farsi, e da procedersi infallibilmente dalli Capitani de Porti, Provisori, e Deputati di Sanità onde non siano pregiudicati né li Proprietari delle Navi né il Sovrano Erario.

Decimo La Misurazione avrà da farsi dellii Navigli grossi non solo nella Stiva, ma anche nel Corridore e mediante il passetto de piedi Inglesi che qui s'aggiunge per uso de Ciascheduno de Capitani, e Deputati, cioè si misura la longhezza della Nave in Coperta dall'Asta di Puppa all'Asta di Prova, la medesima si moltiplica con la larghezza di bocca in Corridore, questa poscia si moltiplica con l'altezza della Stiva e la tal Summa divisa per 95, il Resultato formerà la quantità delle Tonnellate nella Stiva.

Esempio

Si supponga che la Nave in Coperta abbia in Lunghezza piedi	70 e
di larghezza di bocca in Corridore	20
Moltiplicate queste due partite riuscirà la quantità di piedi Inglesi	1.400
Si supponga pure, che l'Altezza della Stiva abbia piedi	8
Quali due posteriori partite nuovamente moltiplicate una con l'altra apparirà la Summa di piedi Inglesi	11.200
La qual Summa divisa per	95
risultarà che la capacità della Nave in Stiva secondo il suddetto Supposto formi Tonnellate	117.85/95
e secondo questa progressione si fa la Misurazione ed il calcolo di qualunque sia Naviglio.	

Quello (che)concerne la Dimensione del Corridore di qualunque Legno, si prenderà la metà della lunghezza della Coperta, questa si moltiplicherà con l'intiera larghezza del Corridore, l'importo verrà nuovamente moltiplicato con l'altezza del medesimo Corridore da essere rilevata e quest'ultima Summa divisa in 95 costituirà la quantità Tonnellate nel Corridore.

Esempio

La lunghezza della Coperta nell'Esempio Superiore fu di piedi	70
adunque la Metà di questi sono piedi	35
Moltiplicati le (!) Medisimi, come 5 è detto con l'intiera Larghezza del Corridore già sopra avuto con	20
Risultarà la quantità di piedi	700
Questi iteratamente moltiplicati con l'Altezza del Corridore, che avrà da prendersi, e che suppongasi essere di	4 ¹ / ₂
Diverà la quantità di Tonnellate	3150
e divisa quella in	95/33 15/95
La capacità del Corridore sarà di Tonnellate 33 15/95 unita poi questa con la-Superiore della Stiva, cioè Tonnellate in Stiva	117.85/95
Dette in Corridore	33 15/95
La capacità totale della Nave nelli due Esempi sopra riferiti sarà di Tonnellate	151 5/95

Undecimo La predetta Misurazione avrà bensi Luoco, e pieno effetto rispetto a quelli Navigli, che sono provviduti del Corridore, oppure che non hanno il Corridore hanno però libere le Stanze, il Cassero, il Castello, e perciò commodo separato per riporvi li Attrezzi, poscia che osservandosi, che mezza Camera vi sia in Stiva, e parte di essa servir detta per riposizione dellii Attrezzi, convien fare in tal easo un proporzionato ribasso, che potrà estendersi fino ad un quinto del Risultato intiero delle Tonnellate.

Dodecimo Ogni Tonnellata nella Dessione del Diritto d'Anchoraggio verrà computata con X^{ri} 4.e così tanto, e non più verrà incassato per Ciascheduna d'esse

u svom konzervativnom nobilitetu i s visine gledaju na poslove, iz kojih se ne može na lak i komotan način izbiti renta. Za njih je, čini se, bila plovđba suviše riskantan i opasan posao, a možda i nedostojan njihova aristokratskog statusa. Plovđbom se, naprotiv, bave ljudi slobodni od preživjelog nobiliteta, građanski clemenat različitih profesija, koji je nošen željom za bogaćenjem i akumuliranjem, pri čemu nije žalio ni truda ni novaca. Svojom poduzetnošću i svojim bo-

e se ne incaricarà il Rispettivo Capitanio del Porto o Deputato di Sanità nella Presa del Conto.

Decimoterzo Se in occasione della Misurazione risultasse qualche avanzo de piedi Geometrici Inglesi quale fosse minare di una Tonnellata, o sia se v'entrassero de rotti, in tal caso la Desunzione de Diritti d'Ancoraggio avrà na farsi con norma segiente. Arrivando quel numero rotto alla concorrenza di mezza Tonnellata, o non giungendo a tal Importo l'Esazione si farà sempre per mezza Tonnellata o sia con Xri 8. Superando poi quella Frazione la metà d'una Tonnellata il Diritto in allora s'incasserà per l'intiera Tonnellata, cioè con Xri 4.

Decimoquarto Il Diritto d'Arboraggio poi s'esigge dal Carico che porta attualmente la Nave ragguagliato però esso a norma di Tonnellate per Ciascheduna delle qvalli si faranno pagare Xri 3.

Decimoquinto Ogni Mercè che verrà caricata e sarà destinata alla partenza avrà da ridersi all'uso di Tonnellate ripartendo, come si è detto libbre 2000 per cadauna, e quindi al peso di libbre 2000 per cadauna, e quindi a peso di libbre 2000. e così ad una Tonnellata si evipareranno Carbone, Corbe 15.

Tetta Balle	10.
Vino Barille	20.
Grano di qvalunque specie:	
Stara Veneti	20
Chiodi Barille	10

cioè Canali e de quali entrano in Barilla 18. e per ogni Tonnellate dellì anzidetti generi si percepiranno come si è detto Xri 3.

Decimosesto Le Barche, che nell'attuale lor Carico avessero delle Merci, quali oltre il numero delle Tonnellate ne formassero qualche Frazione, verranno esse assoggetate al Diritto d'Arboraggio nella qvista stessa come si è detto di sopra al § 13 cioè se quell'avanzo non divisibile in Tonnellate formasse meno di mezza Tonnellata; o anche arrivasse alla metà o sia al peso o importo di 1000 libbre Veneje, l'Incassazione verrà in tal caso fatta con Xri 1½ che è la Tassa di mezza Tonnellata, diversamente poi se trascorresse la mezza Tonnellata. L'Esazione si farà in allora con la Tassa intiera, o sia con Xri 3.^a (GF fasc. 201/571 – DAR).

^a U istoj proporciji nije uvijek rastao broj posade s tonazom broda.

Osim topova imao je još brod »S. S. Trinità« 4 »petriere«, »La Madona delle grazie e le Anime del Purgatorio« 6, »La Concezione« 4, »S. S. Anunziata« 2, »S. S. Annunziata e S. Venanzio« 2.

^b U ovoj su radnji hrvatska prezimena prenijeta iz talijanske ortografije u hrvatski pravopis (na pr. Mušić mj. Mussich, Višić mj. Vieich i t. d.), a ona koja su očito talijanska ili se o njihovu nacionalnom porijeklu sumnja, ostala su u izvornom obliku.

^c Tada je uglavnom bio poslovni jezik talijanski, što je dakako rezultat trgovackih veza s pojedinim talijanskim gradovima i pokrajinama, zatim sticaja raznih historijskih okolnosti. Naši brodovlasnici kao poslovni ljudi nošeni komercionalnim interesima davali su talijanska imena svojim brodovima.

^d Franjo Rački, Rieka prema Hrvatskoj, Zagreb, 1867., str. 7-8.

gatstvom stalno je jačao ekonomski, a adekvatno tome i političke pozicije.¹⁰

S obzirom na broj brodova i njihovu nosivost postoje među brodovlasnicima velike razlike. Između svih se ističe Senjanin Marko Sussanni. On posjeduje i iskorišćava 4 broda kojih nosivost iznosi 551 tonu ili preko 20% od cijelokupne tonaže. Za njega rade 4 kapetana i 51 mornar ili preko 19% od svega ljudstva. Za ono vrijeme bila je to velika koncentracija proizvodnih sredstava i radne snage u rukama jednog čovjeka. Dolazi zatim Fabijan Gjustini i njegovi sudrugi itd. Prema tome dohodak brodovlasnika jako je varirao, on je bio adekvatan veličini plovног objekta, zavisio o njemu, o veličini radne snage i drugim okolnostima.

Od 36 brodova 10 ih zajednički posjeduju i iskorišćuju ortaci, sudrugi. Ako bismo o tome sudili po navedenim brojkama, onda to nije mnogo. Drugačije stvar stoji ako to promatramo u odnosu na tonazu i ljudstvo. Izlazi tada da ortaci drže preko polovice nosivosti (1368 tona) od svega brodovlja i da za njih radi oko polovica momčadi.

Te činjenice upućuju na to da je pomanjkanje *novčanih sredstava* primoravalo i upućivalo pomorski poslovni elemenat da se udružuje i da tako zajedničkim novecem gradi brodove i vodi poslove.¹¹ Napokon sama priroda plovidbe (u to vrijeme pogotovo) nosila je sa sobom velike rizike i kojekakve opasnosti, tako da se za nju pojedinac teže odlučivao i odvažavao, a više se ljudi na to prije odvažavalo i lakše preuzimalo eventualne nedaece. Sve je to bila smetnja za razvitak pomorstva, a posebno je usporavalo tehniku i organizaciju plovidbe. Ipak u vrijeme o kojem je ovdje riječ njegova razina nije bila suviše niska. Od 26 brodova, za koje su navedeni kapetani i vozari, samo su na četiri broda te funkcije vršili brodovlasnici. Čak je i onaj brodovlasnik čiji brod nije prelazio 30 tona povjeravao brod, plovidbu i ostale poslove vezane uz nju kapetanu ili vozaru. Plovidba je time svakako ušla u viši stadij organizacije. Brodovlasnici su se oslobođili teškog i napornog posla na brodu, ličnih stradanja i opasnosti koje krije u sebi more i plovidba po njemu. Oni su se otada mogli više posvetiti finansijsko-ekonomskoj strani plovidbenog potvata, koji su obično vezali uz druge djelatnosti (trgovinu), a sama ih je funkcija prijevoza robe i ljudi po moru interesirala toliko, koliko je ona opravdavala njihovu finansijsku računicu. Nema dvojbe, da su takva dioba rada i funkcija, zatim načelo rentabiliteta i konkurenčija znatno posješteli usavršavanje plovidbenih objekata i sredstava, utjecali na organizacioni i tehnički razvitak uopće.

Što se pak tiče rentabilnosti plovidbe, valja istaći da ona nije bila nerentabilnija negoli ostale neagrarne djelatnosti. Brodovlasnici sigurno ne bi ulagali kapital u brod i radnu snagu kada on ne bi od-

¹⁰ Giuseppe Viezzoli, Contributi alla storia di Fiume nel settecento, »Fiume« X/1932., str. 125-6.

¹¹ N. Ebner von Ebenthal, Maria Theresia und die Handelsmarine, Triest, 1888., str. 6-7, 25-38.

bacivao veću ili barem istu stopu rente koju bi odbacivao u drugim oblastima privrede. Bio je takav posao naročito unosan, kada je brodovlasniku polazilo za rukom da sretno poveže plovidbu s drugim neagrarnim radinostima.

Mnoge riječke brodovlasnike susrećemo¹² u oblasti privrednog života kao trgovce, vlasnike manufakture, eksplotatatore šuma, zakupnike raznih regalija na komorskim dobrima u Vinodolu i Gorskem kotaru, zemljoposjednike i kućevlasnike, a na političkom polju kao nosioce raznih javnih časti i funkcija u trgovačko-pomorskim sudovima, općinskim vijećima, guberniju, županiji; oni komuniciraju s najvišim nadleštvinama i najodgovornijim funkcionerima i tako svestrano utječe na javni život. Njima pomorska djelatnost nije samo omogućila da se obogate i da postanu utjecajni faktori u svojoj sredini, već i da postepeno izrastu u potencijalne buržoaske i kapitalističke nosioce.

Razvitak je u pomorstvu išao lagano; u periodu od 1760. do 1776. godine uvećao se broj brodovlasnika i suvlasnika za 11 ili 55%.¹³ Isto tako se uvećala, kako ćemo vidjeti, tonaga brodova, umnožio broj ulaza i izlaza u luku, porastao broj mornara i slično.

2. PLOVIDBA

Zatečeno brodovlje i njegova nosivost (1777) nije bilo dovoljno da udovolji novim potrebama plovidbe koje su nastale reinkorporacijom Rijeke. U Rijeci je tada bilo (tablica I) (bez onih 50 ladica od 1 do 2 tone) 36 brodova od $2\frac{1}{2}$ do 333 tone nosivosti, ukupno dakle $2668\frac{1}{2}$ t. Istina; više za 1031 t ili 63% negoli godine 1760.,¹⁴ ali još uvijek

¹² Spisi riječkog Gubernija od 1776. do 1787. godine – DAR.

¹³ Za to se vrijeme održalo u pomorstvu 7, napustilo ga 13, a došla su 24 nova brodovlasnika i suvlasnika.

¹⁴ Vizzoli o. c. X, str. 69.

Potpunija se još slika dobiva o riječkom brodarstvu, ako se ono gleda u tadašnjoj proporciji sveukupnog brodarstva »austrijske obale« od Trsta do Karlobaga:

»Im Jahre 1755 gab es in Triest 29 patentirte Schiffe mit dem Gesamtgehalte von 4385 miliara (1 miljar = 1000 funti = 560 kg L. E.) und 30 pieleghi und brazzere mit 1040 miliara. In Fiume bestanden in demselben Jahre 12 patentirte Schiffe mit einem Gehalte von 2490 miliara, und 11 Trabakel und pieleghi mit 652 miliara. Zengg weist 21 patentirte Schiffe mit 1660 Tonnen, 10 noch mit Seepass der Intendenza versehene Schiffe von 220 Tonnen und 7 trabaccoli, pieleghi und biazzere ohne Flagge mit 56 Tonnen auf. Carlobago erscheint mit 1 Trabakel mit Seepass (Gehalt 53 Salzkisten), und 4 Trabakeln und brazzere (Gehalt 470 barile Wein). Im Jahre 1759 sind Triest mit 45 grossen (iznad 100 tona L. E.) und kleinen (do 50 t. L. E.) Schiffen von 1981 Tonnen, Fiume mit 27 solchen Schiffen von 1700 Tonnen, Zengg mit 39 Schiffen, Carlobago mit 5 Schiffen (Gehalt 720 barile Wein), Buccari mit 23 Schiffen von 2255 Tonnen notirt.

Nach einer Nachweisung vom 31. September 1760 belief sich der Stand der Handelsmarine auf 53 grosse, 30 mittlere (iznad 50 tona) und 44 kleine, zusammen 127 Schiffen mit einer Bemannung von 927 Seeleuten.« (Ebenthal o. c., str. 55).

premalo. Nastojalo se stoga da se olakoti, stimulira i ubrza izgradnja brodova. Nužnost transportiranja dobara i ljudi postala je otad šira i intenzivnija između primorskih mesta i mediteranskih luka. Ojačala je izmjena ekonomskih dobara između stanovništva kontinenta s jedne i mora s druge strane, umnožio se i broj kretanja brodova u riječkoj luci. S obzirom na zastave brodova u toku dvije godine broj njihovih ulaza i izlaza bio je ovakav:¹⁵

Godine 1776.

Godine 1777.

a) austrijske

Uplovilo: nave 4, marsilijane 2, pulake 2, keć 1, tartanuna 2, tartanela 1, trabakula 40, peliga 133, bracera 175, kaić 271;
isplovilo: tartanela 1, peliga 35, peota 6, bracera 233, kaića 332.

Uplovilo: nava 12, marsilijane 3, keć 1, pipara 2, martigan 1, tartanun 1, trabakula 29, peliga 126, bracera 176, batela 343;

isplovilo: nava 12, marsilijana 2, pulaka 1, keć 1, pandora 1, pipara 2, tartanuna 6, trabakula 36, peliga 131, peota 9, bracera 208, batela 439.

b) papske

Uplovilo: pipara 2, martigan 1, tartanuna 70, trabakula 54, peliga 3, bracera 3, kaića 2;
isplovilo: peota 1, bracera 5, kaiće 3.

Uplovilo: pipara 4, tartanuna 72, trabakula 64, peliga 5, bracera 1;
isplovilo: pipara 3, tartanuna 65, trabakula 66, peliga 3, bracera 5, batela 4.

c) francuske

Uplovilo: keća 4, brigantina 6.

Uplovilo: pulaka 1, keća 4, pengo 1, brigantina 2;
isplovilo: keća 4, pengo 1, brigantina 3.

d) engleske

Uplovilo: pulake 2;
isplovilo: pulake 2.

e) švedske

Uplovilo: nava 1, keća 2.

Uplovilo: galeot 1;
isplovilo: galeot 1.

f) holandske

Uplovile: keć 1, galeot 1, londra 1.

g) napuljske

Uplovilo: pulake 2, trabakula 2;
isplovilo: bracera 1.

Uplovilo: pulaka 1, martigan 1, trabakula 4, bracere 4;
isplovilo: pulaka 1, martigan 1, trabakula 4, peota 3, bracera 6, batela 5.

¹⁵ GF fasc. 201, M 10 ad 43 - DAR.

h) *venecijanske*

Uplovilo: nava 1, keča 2, tartanela 4, feluka 3, trabakula 12, peliga 97, bracera 305, fregata 1, kaića 113;
isplovilo: tartanela 4, feluka 1, peliga 26, bracera 296, kaića 125.

Uplovilo: nave 3, pulaka 1, pengo 1, tartana 1, tartanele 2, trabakula 21, peliga 48, bracera 313, batela 142;
isplovilo: nave 3, pulaka 1, tartana 2, tartanele 2, trabakula 13, peliga 53, bracera 317, batela 155.

i) *dubrovačke*

Uplovilo: tartana 1, feluka 3, trabakul 1, peligo 1, bracera 7, kaić 1;
isplovilo: feluka 3, peligo 1, bracera 7, kaić 1.

Uplovilo: nava 1, tartanela 2, peligo 1, bracere 2, batela 2;
isplovilo: nava 1, tartanela 2, peligo 1, bracera 2, batela 5.

j) *turske*

Uplovilo: tartana 3, peligo 1.

Uplovilo: tartana 2;
isplovilo: tartana 2.

k) *malteške*

Uplovilo: tartanela 1;
isplovilo: tartanela 1.

U sveukupnom, dakle, broju ulaza i izlaza brodova pojedine su zemlje u tome učestvovale:

	G o d i n e						
	1776 1777		razlika	1776 1777		razlika	
	broj	ulaza		broj	izlaza		
Država:							
austrijska	631	694	+63	607	848	+241	
papska	135	146	+11	9	146	+137	
francuska	10	8	-2	—	8	+8	
engleska	—	2	+2	—	2	+2	
švedska	3	1	-2	—	1	+1	
holandska	3	—	-3	—	—		
napuljska	4	10	+6	1	20	+19	
venecijanska	538	532	-6	452	546	+94	
dubrovačka	14	8	-6	12	11	-1	
turska	4	2	-2	—	2	+2	
malteška	—	1	+1	—	1	+1	
Ukupno:	1342	1404	+62	1081	1585	+504	

U syemu tome, dakako, važan je broj brodova, koji je saobraćao u riječkoj luci, ali je isto tako važna i njihova vrsta. Naime vrstom (ti-

pom) je broda manje više određen njegov koristonosni prostor, brzina, broj posade i dr. O tome je, pored ostalog, zavisila jačina pomorskog prometa u luci. Da bi se sagledao broj kretanja brodova pojedinih tipova u oba pravca u toku dvije godine, možemo navesti ove podatke:

Tip ili vrsta broda	Godine	
	1776.	1777.
Nava	6	32
Fregadun	—	—
Marsiliana	2	5
Pulaka	4	10
Keć	10	10
Pandora	—	1
Pengo	—	3
Tartana	4	7
Galeot	1	2
Šebek	—	—
Brigantin	6	5
Londra	1	—
Pipar	2	11
Martigan	1	3
Tartanun	72	144
Tartanelia	10	10
Feluka	10	—
Trabakul	109	237
Peligo	297	368
Peota	7	12
Bracera	1032	1034
Gondula	—	—
Gajeta	—	—
Grip	—	—
Batel	—	1095
Fregata	1	—
Kaić	848	—
<hr/>		Ukupno: 2423 2989

Dvadeset i sedam tipova većih i manjih brodova na jedra i vesla saobraćalo je u riječkoj luci godine 1776. i 1777.; to svjedoči o težnjama brodovlasnika da se dobije što koristonosniji, ekonomičniji i brži brod.

Razahire se nadalje da je godine 1776. i 1777. broj ulaza i izlaza brodova austrijske zastave (radi se zapravo o brodovima naših ljudi na jadranskoj obali od Trsta do Karlobaga koju je Austrija tada držala) iznosio 51%,¹⁶ a stranih 49%. Ta podjednaka proporcionalnost za obje godine rezultat je prilično ustaljenih tradicionalnih veza i pravaca koji su vodili u Rijeku i iz nje, zatim koristi koju su iz toga izbjegali učesnici.

Najvažnije je međutim istaknuti činjenicu da je broj kretanja brodova u riječkoj luci bio u godini 1777. veći za 23% negoli 1776., a od

¹⁶ U ovoj radnji svugdje, gdje se operira s postocima, obično su uzeti zaokruženi brojevi.

toga je 13% otpadalo na tuzemne i 10% na inozemne brodove. Pokazali su se, dakle, već u samom početku blagotvorni učinci reinkorporacije Rijeke Hrvatskoj. Takav porast kretanja brodova stvarao je široku osnovu za razvitak pomorskog gospodarstva u Rijeci i otvarao perspektive poslova, sticanja i bogaćenja brodovlasnicima i drugim poduzetnicima. Taj jednogodišnji napredak rezultat je sve većeg priliva ekonomskih dobara iz zaleda u Rijeku te sve jače potražnje i dopreme mediteranske i prekomorske robe, čime se osiguravalo dovoljno tereta za optimalno iskorišćavanje brodova, a vjerojatno i uz povoljnju vozarinu. Novčani se volumen robâ kretao tada u Rijeci ovako:¹⁷

	G o d i n a		P o r a s t	
	1775 f. kr. (%)	1780 f. kr. (%)	5-godišnji f. kr. (%)	1-godišnji f. kr.
Uvoz iz Ugarske i Hrvatske	156763 30 (15)	793967 36 (31)	637204 6 (41)	127440 49
Uvoz iz ostalih austrijskih zemalja	69495 27 (7)	289742 30 (11)	220247 3 (14)	44049 25
Proizvodnja riječkih manufaktura ¹⁸	802582 28 (78)	1496386 43 (58)	693804 14 (45)	138760 54
Svega	1028841 25 (100)	2580096 49 (100)	1551255 23 (100)	310251 8

Iz ovih se kvantitativnih podataka, koji inače svjedoče o dalekosežnim učincima reinkorporacije¹⁹ i koji su veoma važni za sveukupno narodno gospodarstvo, jasno razabire kako se širila materijalna podloga riječkog brodarstva i plovidbe uopće. U tome učestvuje kako bliža i dalja unutrašnjost tako i sama Rijeka. Priliv robe iz Ugarske i Hrvatske porastao je u toku 5 godina (1775–1780) za 405% (ili prosječno godišnje 81%), iz drugih austrijskih zemalja za 320% (ili godišnje 64%), a riječka je proizvodnja uvećana za 85% (ili godišnje 17%). U Rijeci je iz dana u dan rastao, adekvatno novčanom, i fizički volumen robâ, prema tome bivalo je sve više i više tovara za brodove.²⁰

¹⁷ J. Chn. Engel, *Staatskunde und Geschichte von Dalmatien, Croatia und Slavonien*, Halle, 1798., str. 368; Giov. Kobler, *Memorie per la storia della Liburnica città di Fiume II*, Fiume, 1896., str. 90. (Pri operiranju s brojevima potkrala su se Engelu i Kobleru grijeske).

¹⁸ »Erzeugniss der Fiumaner – Fabriken« (Ibidem).

¹⁹ Rački o. c., str. 71–72.

²⁰ Intenzifikacija prometa u riječkoj luci nametnula je potrebu veće ekspeditivnosti i bržu otpremu robe i brodova, proširenje luke i uvećanje njenog kapaciteta. Ri-

Od svih ulaza i izlaza brodova u riječkoj luci, kako je istaknuto, gotovo je polovica otpadala na strane zastave. Predominantan položaj u tome zauzimaju brodovi venecijanske zastave. Njeni su brodovi godine 1776. izvršili 990 ulaza i izlaza ili 83%, dok su brodovi svih ostalih stranih zastava učinili svega 195 ili 17%. Venecija je zahvaljujući svojoj ranijoj političkoj i ekonomskoj premoći uspjela još dugo održati svoj monopolni položaj pred ostalim stranim zemljama u pomorskom životu Rijeke. Ta prejaka vezanost uz jednog partnera one mogućavala je nastajanje plodonosnijih i širih poslovnih veza s drugim zemljama. Ali već se godine 1777. naziru jakе tendencije da se to prevlada. Te je godine broj ulaza i izlaza venecijanskih brodova pao od 83% na 74%, dok je ostalih stranih zemalja porastao od 17% na 26%. Tako Rijeka počinje izrastati u eminentno pomorsko-trgovački emporij evropskog značaja.

3. BRODOGRADNJA

Uklapanje Rijeke u okvir širokog unutrašnjeg tržišta i njeno jače povezivanje sa svjetskim tržištem djelovalo je na priliv dobara sa svih strana, na intenzifikaciju plovidbe, opseg i veličinu prometa uopće. Naravno, to je prouzrokovalo veću potražnju za brodskim prostorom, stavilo pred brodogradnju mnoge i veće zadatke, ali istodobno otvorilo joj je šire i realnije mogućnosti za njeno vlastito unapredjenje.

O stanju brodogradnje (1776/77) u Rijeci (izuzevši radnu snagu) nije se sačuvalo detaljnijih podataka, iako se znade da riječka brodogradnja vuče svoj korijen i organizacionu strukturu iz srednjega vijeka te da je njeno djelovanje bilo sad jače, a sad slabije, ali da se nikad nije ugasilo.²¹ Dugogodišnjim radom u tom poslu stekli su naši Primorci u Rijeci i okolnim mjestima bogato iskustvo koje im je uz druge okolnosti omogućilo ne samo da stvore i urede nekoliko brodogradilišta, već da podignu i njihovu organizacionu i tehničku razinu. Ne smije se smetnuti s uma da se u vrijeme reinkorporacije izradivalo što u Rijeci a što u okolnim mjestima oko 15 tipova različitih brodova i da su poneki od njih imali nosivost od 300 do 400 tona.

Uza sve to zainteresirani poduzetnici, a napose upravno-politički faktori (Gubernija i dr.), kako se može razabratи iz škrtyh podataka, nisu bili zadovoljni stanjem tadašnje brodogradnje, kako one u Rijeci se gubernij starao da za to namakne novac i nade stručnu radnu snagu. Čini se da je najgore stvar stajala s ljudstvom koje je čuvalo luku i obavljalo lučke poslove. Bilo je naime u svemu 10 ljudi: jedan kapetan s godišnjom plaćom od 370 f i devet mornara kojih su ukupna godišnja beriva iznosila 1620 f. (AC fasc. 1330/10; Viezzoli, o. c. str. 63-64, 74).

²¹ Zlatko Herkov, Statut grada Rijeke, Zagreb, 1948, str. 149 i 355; Ciklar, Slike iz pomorske prošlosti Kvarnera (Pomorstvoe br. 2-1953); Viezzoli X, o. c. str. 66-67.

jeci, tako i one u okolnim mjestima.²² Oni su dobro uočili da potrebe koje su nastajale, idu ispred kapaciteta tadašnje brodogradnje.

Razvitak brodarstva (uopće pomorstva), kao što je poznato, tijesno je vezan uz sveukupni privredni razvitak zemlje, njenih proizvodnih snaga i njena tehničkog dostignuća. Pobliži i konkretniji pak razvitak i organizaciju brodarstva uvjetuju i određuju potrebne sirovine, njihovo obilje i dostupačnost te količina i kakvoća radne snage. Na te su neposredne i determinantne komponente nadležni faktori koncentrirali svoju pažnju u svrhu trijezne evidencije fakata i ocjene stvarnih mogućnosti za podizanje brodarstva.

Od svih sirovina bilo je najvažnije drvo, od kakvoće i veličine drveta ovisila je kakvoća i veličina ječrenjaka, njegova nosivost, trajnost i sposobnost za plovidbu. Veličina stabla tvorila je veličinu brodova, a njihova kakvoća davača im je granicu života, koja se mogla kretati od 5 do 60 godina.²³ Stoga se vazda nastojalo izgraditi brodove od prvorazrednog drveta i ostalih pomoćnih sirovina. Pri tome se, naravno, posvećivala izuzetna pažnja izboru drveta, koje je za tu svrhu moralo imati neka određena svojstva kao tvrdoću, žilavost, otpornost prema truljenju, utjecaju atmosferilija, morskih nametnika, a elastičnost radi obrade i oblikovanja. Da bi se to u optimalnoj mjeri postiglo, pazilo se na vrstu drveta, dob stabla, vrijeme sječe i način dopreme. Drvo se, vjerojatno, još pougljenjivalo, močilo u vodu i premaživalo raznim namazima. Žime se brodovima povećavala trajnost i vrijednost.²⁴

U Rijeci se upotrebljavalo u to vrijeme hrastovo, orahovo, brestovo i drugo drvo.²⁵ Hrastovina je vrlo tvrda i čvrsta, dosta otporna prema truleži, žilava, elastična i napokon veoma trajna. Ona je služila kao materijal za osnovni kostur brodova, a naročito je za to bila prikladna zbog svoje čvrstoće hrastovina primorskoga krša.²⁶ Brestovina po svojoj žilavosti, elastičnosti i trajnosti gotovo je jednaka hrastovini. Mekše i laganje drvo, kao što je bor, jela i smreka služilo je za palubu, jarbole i drugo.

Riječka je brodogradnja podmirivala svoje potrebe drvetom iz Hrvatskog primorja, Gorskog kotara²⁷ i Istre,²⁸ ali kako su tada po-

²² GF fasc. 202. – DAR.

²³ Slohodan Štampar, Borba jedrenjača s parobrodima u Hrvatskom Primorju (Historijski zbornik, 1-4/1949, str. 50, 55-6).

²⁴ Specifica delle cose esenziali per la costruzione navale (fasc. 202) GF – DAR.

²⁵ GF fasc. 202 M 10 No 47 – DAR («Ad 1um quod ad sciendum id num Ligna Quercina, aut etiam Nuces, Ulmi et quaevis aliae species arborum fabricis Navium necessariae, possint in exteris Status libere, et circa Praejudicium internae Navigationis evehri et distrahi? . . .»).

²⁶ Pomorska enciklopedija 2/527.

²⁷ Arhiv JAZU III d 77.

²⁸ Wiener Staatsarchiv – K. K. Staats-Rath P. 1720/1779 (Isp. Šiš. ost. Arh. JAZU).

rasle potrebe za drvetom, počinje se ono dovoziti i iz udaljenijih naših krajeva. Transport drveta bio je dosta težak, koliko uslijed neprikladnih putova, toliko zbog toga, što je drvo valjalo dopremiti u njegovo skoro prirodnoj veličini.

Povećana potražnja drveta za brodogradnju doveća je u pitanje korisnost njegova daljeg izvoza u strane zemlje. Stoga je tadašnji Riječki gubernij upućivao na evidenciju šumskog fonda, odnosno brodogradevnog drveta, držao za »nerazumno stvar« izvoz drveta ako ide na štetu domaće brodogradnje.²⁹ To je nedvojbeno podržavanje koncepta i interesa brodograditelja i brodovlasnika protiv zahtjeva i interesa trgovaca-izvoznika. Time se podupirala domaća brodogradnja (obilnjim i jeftinijim drvetom), a istodobno se kočio proces devastacije šuma.

Brod je složena stvar (*res connexa*), zato su za njegovu izgradnju, osim drveta kao osnovnog materijala jedrenjaka, potrebne i druge sirovine. Kasnije se s obzirom na veličinu i kvalitet broda jedrenjaka utvrdilo, da su te sirovine mogle iznositi 15%–40% troškova njegove izgradnje.³⁰ Stoga o njima nije ovisio samo kontinuirani rad u brodogradilištu, već i konkurenčna sposobnost. Posve je onda razumljivo nastojanje brodograditelja da se vežu uz stalne, obilne i jeftine izvore takvih sirovina. Napretkom tehnike u brodogradnji jedne su od njih otpadale, a druge se usvajale i primjenjivale. U Rijeci je majstor brodogradnje F. Imbert, o kojem će još biti govora, naveo za gradnju broda ove sirovine: drvo, čavle, paklinu, katran, bijele i crne kućice, loj, kože, špagu, bijelu i crnu smolu (»rasa«), laneno ulje, užeta i ostale različite sitnarije (»bagatele«).³¹

Te i druge sirovine Rijeka je tada mogla nabaviti u cijelosti ili djelomično u svojim lokalnim i regionalnim okvirima. I sidrima kojih je nabavka bila najteža, Rijeka se djelomično opskrbljivala iz vlastitog izvora, dok su ostali naši brodogradilišni centri od Trsta do Karlobaga pokrivali svoje potrebe uvozom iz Genove i Holandije.³² Prema tome naša analiza pokazuje da je sirovinska baza za brodogradnju u Rijeci i njenoj okolici bila povoljna, pristupačna i upotrebljiva.

Drugi bitni uvjet za razvitak brodogradnje tvorila je ljudska radna snaga, koja je jedina u stanju da iskoristi, oblikuje i privede svrsi sirovine. U tome je ujena uloga nezamjenjiva. Njena količina, a napore stepen njene stručnosti određuju brzinu i ekonomičnost iskoriscivanja sirovina.

Što se tiče broja uposlenih radnika u brodogradnji, on relativno, kako izlazi iz slijedeće tablice, nije za ono vrijeme bio suviše nizak.

²⁹ GF fasc. 202/47 – DAR.

³⁰ Štampar, o. e. str. 56.

³¹ GF fasc. 202 »Nota de materiali necessarii per la construzione navale«.

³² Ebenthal, o. e. str. 59–60.

Tablica II Brodogradilišni radnici - majstori (1777)³³

Prezime i ime	Mjesto	Godina	Bavi se brodogradnjom		Mjesto	Vrijeme	Takudanis
			od	za			
	rođenja		godine(s)	registracije			
Blažina Antun	Kraljevica	1729	1746	17	Rijeka	1764 V 8	35
Borić Antun	Rijeka	1728	1743	15	"	1764 XII 26	36
Blažić Antun	"	1724	1742	18	"	1764 XII 26	40
Bruketić Bartol	Bakar	1709	1724	15	"	1764 XII 31	55
Bezulić Josip	Lovran	1716	1749	33	"	1764 XII 31	46
Berket Ivan	Trogir	1740	1758	18	"	1770 V 4	30
Katalinić Vinko	"	1742	1750	8	"	1764 XII 26	22
Krtica Marko	Bakar	1713	1734	21	"	1764 XII 30	51
Krtica Antun	"	1715	1730	15	"	1765 III 10	59
Krtica Josip	"	1741	1757	16	"	1765 III 10	24
Krtica Bartol	"	1744	1757	13	"	1765 III 10	21
Krtica Andrija	"	1755	1764	9	"	1765 III 10	10
Katalinić Jeronim	Trogir	1729	1750	21	"	1768 III 25	39
Katalinić Stjepan	"	1720	1758	38	"	1768 IV 16	43
Desara Pavao	Rovinj	1739	1749	10	"	1764 XII 26	25
Fodi Antun	Rijeka	1748	1760	12	"	1764 XII 26	16
Glažar Toma	Kostrena	1714	1731	17	"	1764 XII 26	50
Gabro Dominik	Trogir	1725	1743	23	"	1765 X 20	40
Gabro Nikola	"	1741	1766	25	"	1768 III 25	27
Hest Antun	Rijeka	1724	1738	14	"	1764 XII 26	40
Lukšići Matija	Grobnički	1736	1750	14	"	1766 V 19	30
Medići Antun	Rijeka	1712	1720	16	"	1764 XII 26	52
Morunić Antun	Kostrena	1718	1734	16	"	1764 XII 26	46
Matković Matija	Trsat	1729	1744	15	"	1764 XII 26	35
Milčinić Jakov	Rijeka	1738	1759	11	"	1764 XII 26	26
Milčetić Gađpar	"	1744	1758	14	"	1764 XII 26	20
Medići Franjo	"	1745	1759	14	"	1764 XII 26	19
Martinčić Matija	Bakar	1739	1754	15	"	1764 XII 31	25
Mihletić Antun	"	1719	1732	13	"	1764 XII 31	45
Mihletić Fabjan	Rijeka	1716	1758	12	"	1764 XII 31	18
Milčetić Michael	"	1734	1747	13	"	1764 XII 31	30
Mikulčić Andrija	Bakar	1741	1756	15	"	1765 VIII 4	24
Necetić Petar	Livorno	1736	1752	16	"	1764 IV 24	28
Pavletić Matija	Bakar	1731	1746	15	"	1765 III 10	34
Pavletić Jakov	Kostrena	1725	1737	12	"	1765 VI 18	40
Randić Martin	Bakar	1742	1756	14	"	1764 XII 31	22
Rubelli Franjo	Livorno	1742	1753	11	"	1770 V 1	28
Senković Michael	Rijeka	1725	1737	12	"	1764 XII 26	39
Štiglić Matija	Bakar	1714	1729	15	"	1764 XII 31	50
Štiglić Juraj	"	1732	1747	15	"	1764 XII 31	32
Štiglić Martin	"	1749	1755	15	"	1765 VIII 4	25
Soslić Antun	Kostrena	1737	1754	17	"	1765 VIII 4	28
Taborić Matija	Rijeka	1727	1749	22	"	1764 XII 26	37
Taborić Antun	"	1726	1747	21	"	1764 XII 26	36
Taborić Vid	"	1740	1755	15	"	1764 XII 26	24
Taborić Ivan	"	1736	1748	12	"	1764 XII 26	28
Taborić Jakov	Bakar	1715	1728	13	"	1765 III 19	56
Vlčević Antun	"	1738	1751	13	"	1765 VIII 4	27
Zohar Matija	Draga	1709	1722	13	"	1764 XII 26	55
Zohar Franjo	Rijeka	1738	1754	16	"	1764 XII 26	26
Zohar Toma	"	1747	1760	13	"	1764 XII 26	17
Želja Juraj	Bakar	1734	1746	12	"	1764 XII 26	30

³³ AC fasc. 1330 No 10.

Od 52 radnika – majstora počelo se 85% baviti brodograđevnom djelatnošću u dobi 8 do 20 godina, a 15% od 20 pa nadalje.

Počeo s godinama:

8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 33, 38

Broj radnika:

1 1 1 2 6 7 5 11 5 3 2 3 1 1 1 1 1

Sigurno je da su se oni koji su se od rane mladosti počeli privikavati i sticati znanje uz oca, brata ili koga drugog iz brodograđevne djelatnosti sposobili za taj posao, izrasli u specijaliste-majstore ovog ili onog užeg procesa brodogradnje. Isto tako ti su mladići, budući majstori, vezali svoju materijalnu egzistenciju uz brodograđevnu radinost. Onaj pak manji dio ljudstva koji se u poodmaklim godinama počeo baviti brodograđevnim poslom mogao je biti od različitih stručnih specijalnosti koje su bile potrebne i upotrebljive u brodogradnji, ili je bio obična manuelna radna snaga.

Naši izvori ne navode zvanja, ali ipak se može s punim pravom pretpostaviti da se među navedenim brodogradilišnim radnicima nalaze zastupljeni gotovi svi zanati potrebeni za izgradnju broda jedrenjaka kao što su: majstori (proti), tesari, kalafati, pilari, drvodjelci, jarbolari, jedrari, kovači i dr.

Rijeka se snabdjevala stručnom radnom snagom jednim dijelom iz vlastite sredine, a drugim, većim iz svoje uže i šire okolice. Gotovo sví majstori nose hrvatska prezimena. Svi oni, osim dvojice iz Livorna, potječu iz naših mjeseta: iz Rijeke 17, Bakra 17, Trogira 6, Kostrene 4, Kraljevice 1, Drage 1, Grobniča 1, Lovrana 1, Rovinja 1 i Trsatia 1. Prema tome oni su većinom stjecali svoje znanje iz brodogradnje u Rijeci ili njenoj okolici. Njihovo upošljavanje teklo je po godinama ovako:

1722 = 1	1737 = 2	1748 = 2	1755 = 2
1724 = 1	1738 = 1	1749 = 4	1756 = 2
1728 = 2	1742 = 1	1750 = 3	1757 = 2
1729 = 1	1743 = 1	1751 = 1	1758 = 4
1730 = 1	1744 = 1	1752 = 1	1759 = 1
1731 = 1	1746 = 3	1753 = 1	1760 = 2
1732 = 1	1747 = 3	1754 = 3	1764 = 1
1734 = 2			1766 = 1

Vidi se da je u toku 44 godine upošljavanje novih radnika (»naučnika«) išlo veoma sporo i bilo popraćeno jakim oscilacijama. Tendencije uspona teško su se probijale.

Dolazak Noccetija i Rubellija iz Livorna kao i Katalinića iz Trogira u Rijeku vjerojatno je rezultat mjera nadležnih faktora da se kod naših ljudi, a napose kod podmlatka, podigne znanje iz brodogradnje.³⁴

³⁴ Ebenthal, o. c. str. 58.

Doprinos koji su Katalinići kasnije dali za razvitak brodogradnje bio je obilan. Svojom inicijativom, poduzetnošću i znanjem zauzeli su posebno mjesto u riječkoj brodogradnji.³⁵

Naši su Primorci sticali stručno znanje o brodogradnji kao i o drugim proizvodnim djelatnostima u praksi, "iz oca ili nekog drugog, bez naročite priprave i škole".³⁶ Stoljećima se tako stečeno iskustvo prenosilo s jedne na drugu generaciju. U obradi i oblikovanju drvene materije stekli su izuzetne sposobnosti. Njihove marljive ruke dale su mnoga remek-djela brodogradnje. Ali već tada se pokazalo da sama praksa nije dovoljna ako se želi držati korak s novim tehničkim dostignućima. Iskustvo, ma kako bilo bogato, potencijalno krije u sebi inertnost, koja prije ili kasnije koči vašu proizvodnost rada, racionalnije i ekonomičnije iskorišćivanje i oblikovanje materije. Praksa brzo šablonizira i rutinira proizvodne funkcije i uspavljuje inicijativu. Naša tadašnja brodogradnja bila je nešto ispod razine nekih evropskih zemalja (na pr. Francuske).³⁷

Proizvodno-tehničke manjkavosti brodogradilišta sjevernog Jadrana pokušavalo se otkloniti, ili barem ublažiti, davanjem više stručne spreme neposrednim proizvođačima-majstorima. U tom je pravcu upravio svoje mjere riječki gubernij. U nastojanju da podigne stručno znanje brodogradilišnih radnika i da ukloni tehničke i organizacione manjkavosti u riječkoj brodogradnji gubernij je uspio, gotovo odmah nakon reinkorporacije (1777) naći i dovesti u Rijeku izvrsna brodograditelja (*constructor nivalis*) Francuza Franju Imbertu, ~ kojem doznajemo da je prešao 30 godina (rođen 1745), da je bio vjenjen, otac dvoje djece, plebejskog porijekla,³⁸ ex districtu provinciae Galicae (!) (bez pobližeg označavanja mjesta), bez posjeda, izvanredno sposoban u svom zvanju, neporočan, da govori francuski i talijanski itd.³⁹

Bio je Imbertov dolazak u Rijeku veliki dobitak ne samo za riječku brodogradnju već i za brodogradnju cijelog Hrvatskog primorja. Svojim temeljitim i svestranim stručnim znanjem, svojom inicijativom i marljivošću, uz skromna tadanja materijalna sredstva uklonio je kokekakve sitne manjkavosti u proizvodnji i organizaciji brodogradnje, upoznao naše ljudе s višim, suvremenim tehničkim dostignućem, podigao njihovo znanje i interes za brodogradnju.

Zbog toga je stekao ne samo priznanje i poštovanje u Rijeci, već je bio za svoj rad i veoma dobro nagrađen. Na plaćevoj listi gubernija on stoji na trećem mjestu. Samo gubernator i vice-gubernator imaju veću plaću od njega, a ostali funkcioneri i stručnjaci manje.⁴⁰ Nje-

³⁵ Heinrich v. Littrow, Fiume in Maritimer Beziehung, Fiume, 1870, str. 8; Kobler, o. c. II/58.

³⁶ Arhiv JAZU III d 77.

³⁷ Ebenthal, o. c. str. 58.

³⁸ »Conditionis ignobilitas«

³⁹ GF fasc. 207 (»Tabella censoria«) – DAR.

⁴⁰ GF fasc. 199/ad 4. – DAR.

gova plaća od 1.200 for. godišnje veća je od plaće bilo kojeg velikog župana u Hrvatskoj⁴¹ a ravna je plaćama koje dobivaju osam učitelja.⁴²

Tadašnja su brodogradilišta po svom uređenju i orudu bila veoma jednostavna. Bilo je najpreće naći prikladno mjesto za smještaj, pri čemu su uzimani u obzir mnogi činoci: maksimalna zaštita od atmosferilija, lako i jeftino spuštanje broda u more, blizina šume, podesni putovi za dopremu drveta itd. Kapital se u takvoj brodogradnji mogao sastojati ponajviše iz optičajnog kapitala (koji se brzo reproducira) dok je konstantni kapital mogao biti veoma neznatan, jer izdataka gotovo nije ni bilo za zemljiste i zgrade. Iz toga izlazi da su investicije bile relativno niske.

Ne postoje podaci o vrijednosti i cijeni sveukupnih oruđa brodogradilišta. Čini se da je ono oruđe bilo najskuplje, a vjerojatno i najvažnije, koje je služilo za tegljenje i porinutje broda (»Atrezzì che si rendono necessari si per tirare in terra che lanciare in acqua le Navi«); ono je prema proračunu F. Imberta stajalo oko 5.531 litru (faksimil 1).⁴³ Drugom zgodom nazivá se to brođe »instrumenta«, »vulgo Ordegnii«, a njegova se cijena kreće oko 1.044 f. 54 kr 1²/3 denara, što odgovara prije navedenoj svoti.⁴⁴ Koliko je Imbert uspio u svojim nastojanjima oko opreme brodogradilišta, ne može se točno utvrditi. Razabire se međutim da je vrijednost opreme bila veoma niska.⁴⁵ Glavna je nevolja bila u tome što lokalni izvori nisu imali dovoljno novca; stoga je Imbert predlagao da se brodogradnja financira iz trgovачke blagajne, čime bi se, po njegovu sudu, privuklo više stanovanika (»incolas«) na gradnju brodova (»ad Navigiorum fabricationem«) jer tada bi otpala potreba da se služe brodogradilištima u drugim mjestima a državni erar imao bi od toga koristi.⁴⁶ Za slab priliv kapitala u brodogradnju valja tražiti uzroke koliko u njegovu potmanjku, toliko i u tome što ona dugo nije pružala realne mogućnosti za bogaćenje kao plovidba ili trgovina.

Sama priroda i struktura broda traži za njegovu izgradnju više kombiniranih zanata. To je složeni proces rada, stoga je u tadašnjoj brodogradnji prevladavala heterogena manufaktura, iako podjela rada nije bila još jako oštra. Sve se obavljalo neposrednim ručnim radom.

⁴¹ Arhiv JAZU – D – CXXVI – 110.

⁴² Viezzoli XI, str. 62.

⁴³ GF fasc. 202 M 10 No 47 – DAR.

⁴⁴ AC fasc. 1332/101-3 – DAR.

⁴⁵ Imbert je imao bolje mišljenje o bakarskoj i kraljevičkoj brodogradnji nego o riječkoj. Iz toga se možda može izvesti to, da su brodogradilišta u Bakru i Kraljevcu bila bolje opremljena nego u Rijeci. Gradsko se brodogradilište davao obično u zakup (na 1, 2 ili 3 godine), u čemu se neсumnjivo ogleda javna kontrola suzbijanja monopolizma i prejakinog utjecaja pojedinaca ili grupa; ali to je imalo i svojih negativnih učinaka. Zakupoprimec je nastojao da u tom kratkom roku maksimalno izvuče dobiti za sebe, a da se nije puno brinuo za održanje postojećih sredstava. (GF fasc. 202; Kobler II, o. c. str. 197).

⁴⁶ GF fasc. 202/47 – DAR.

Organizacija pak rada nosila je eckovski pečat. Skupa sa stjecanjem znanja iz ovog ili onog zanata i operacije sticala se i radna disciplina. Radilo se po čitav dan.⁴⁷ Dugim radnim vremenom poduzetniku je polazilo za rukom da iscijedi puno rada iz radničkih ruku, a da nije morao adekvatno tome ulagati novac u proizvodna sredstva. To je ekstenzivna i najjeftinija eksploracija rada.

Zivot radnika prema zabilješci F. Imberta bio je težak; on se stoga zalagao za opremu i proširenje brodogradilišta, da bi »bijedno radništvo moglo životariti kako od bradve tako od kalafatije, jer umire od gladi« (che si muore da fame).⁴⁸ To je potresna konstatacija o vremenu depresije iz koje se pomalo počela izvlačiti riječka brodogradnja.

Materijalni položaj brodogradilišnih radnika vjerojatno nije bio puno bolji nego što ga je ocrtao Imbert. Pri tome ipak valja imati na umu da je on gledao očima Francuza, mjerio francuskom mjerom, gdje je organizaciono i tehnički brodogradnja bila daleko ispred naše, pa prema tome je i sam položaj radnika bio drugačiji i bolji negoli kod nas. Nadnice radnika pokazivale su dugo u toku XVIII stoljeća u Rijeci i Vinodolu manju ili veću nominalnu konstantnost, ali s jačim osciliranjem njihove kupovne moći. Cijene su neke robe ponekad rasle brže od kupovne moći radničke nadnice. Nadnicom kalafata od 4 lire (iz godine 1732.)⁴⁹ moglo se godine 1777/8. kupiti u Rijeci oko

⁴⁷ B. Kojić utvrdio je to i za kasniji period (Analji Jadranskog instituta JAZU sv. 2/241).

⁴⁸ GF fasc. 202/47 — DAR.

⁴⁹ Priopćujemo cijene nadnica za različita zvanja i za različite poslove (prvenstveno brodogradnje) radnika, koje nisu vrijedile samo (1732.) u Kraljevici, već u čitavom Vinodolu i Rijeci, i kao takve se još dugo održale. U tome je njihova velika vrijednost za komparabilnost.

Estratto delle quattro Liste dati (!) lauori di Porto-Rè di quattro sino 30 Giugno 1732. Comprendendo 18 e 1/2 giorni di lavoro.

	Prezzo	Giornatte	Importo
Tamburo à giornatta à ragione di	L. 1 sol. 10	18½	L. 27 sol. 15
Caporalli à ragione di	L. 2 sol. —	90½	L. 181 sol. —
Caporalli à ragione di	L. 1 sol. 15	50½	L. 88 sol. 7½
Calefatti à ragione di	L. 3 sol. 10	24	L. 84 sol. —
Calefatti à ragione di	L. 4 sol. —	18	L. 72 sol. —
Calefatti à ragione di	L. 3 sol. —	10	L. 30 sol. —
Calefatti à ragione di	L. 2 sol. 10	8	L. 20 sol. —
Putazzo per li mede(s)i mi à rag. di	L. — sol. 15	12	L. 9 sol. —
Minatori à ragioni di	L. 2 sol. —	83½	L. 167 sol. —
Minatori à ragioni di	L. 1 sol. 15	89	L. 155 sol. 15
Minatori à ragioni di	L. 1 sol. 10	139	L. 208 sol. 10
Sottopolier di muratori à ragio. di	L. 18	La settimana	L. 72 sol. —
Muratori à ragione di	L. 2 sol. —	234	L. 469 sol. —
Muratori à ragione di	L. 1 sol. 15	417	L. 729 sol. 15
Maltari à ragione di	L. 1 sol. 10	14	L. 21 sol. —
Maltari à ragione di	L. 1 sol. 5	55½	L. 69 sol. 7½
Quali conduceon l'aqua à ragione di	L. 3 sol. 15	18½	L. 69 sol. 7½
Marangoni à ragione di	L. 2 sol. —	25	L. 50 sol. —
Marangoni à ragione di	L. 1 sol. 15	37	L. 64 sol. 15
Marangoni à ragione di	L. 1 sol. 10	289	L. 433 sol. 10

45 kg soli ili 6 kg mesa. Drugačije je sa njenom kupovnom moć u pogledu žita. Za isti naime novac moglo se u jesen dobiti više žita negoli u proljeće. Na njegovu cijenu utječu; suša, nerodica, epidemije, konjunkture i sl., tako da mu je cijena oscilirala između 11 i 19 lira za jedan riječki star (cca 44 kg pšenice)⁵⁰ od godine 1714. do 1782.⁵¹

Za materijalnu egzistenciju radnika nije bila važna samo kupovna moć njegove nadnica, već i količina samih nadnica u toku godine. Na to su utjecale koliko realne potrebe brodogradnje, toliko atmosferske prilike i mnogobrojni blagdani koji su se obdržavali i dr. Ponajveća je, dakle, nevolja bila u tome što radnik zbog ovog ili onog nije mogao izbiti svaki dan nadnicu.

O visini nadnica, o cijeni drveta i pomoćnih sirovina ovisila je cijena broda jedrenjaka, jer su glavne troškove za izgradnju jedrenjaka činili drvo i radna snaga. Rijeka je zahvaljujući prirodnim uvjetima⁵² i sticaju raznih okolnosti imala dovoljno drveta i radne snage. Ali je njoj kao i drugim našim pomorskim centrima u to vrijeme, nedostajalo novca. Naročito je bilo teško smoci onaj početni neophodni kapital. Ono pak, što se u tom pogledu učinilo, bilo je rezultat inicijative, poslovnosti, napora i novčanih sredstava naših ljudi. Oni su se u tom morali osloniti na svoje vlastite snage, orijentirati na lokalne izvore. Kredita nije bilo, a ako se tu i tamo našao, bio je kratkoročan, a kamatnjak visok. Uloga se pak države ograničavala na administrativne, a pokatkad i na ekonomске mјere šireg značaja: reguliranje prometa, osiguravanje plovidbe, ospozobljavanje kadrova, zaštitu imovine i ličnosti, izgradnju i održavanje luka itd.⁵³ Novaca nije davala za izgradnju brodova, a ni kredita.

Guardiani à ragione di	L. 1	sol. 5	84	L. 105	sol. —
Fabri à ragione di	L. 3	sol. —	38	L. 114	sol. —
Aiutanti di fabri à ragione di	L. 1	sol. 10	38	L. 57	sol. —
Aiutanti di fabri à ragione di	L. 1	sol. 5	19	L. 23	sol. 15
Reparatori di sassi à ragione di	L. 1	sol. 10	1166 $\frac{1}{2}$	L. 1749	sol. 15
Tagliapietre à ragione di	L. 2	sol. —	8	L. 16	sol. —
Manualli à ragione di	L. 1	sol. 5	514 $\frac{1}{2}$	L. 643	sol. 2 $\frac{1}{2}$
Quali ricolgion l'ordegni à rag. di	L. 1	sol. 5	91 $\frac{1}{2}$	L. 114	sol. 7 $\frac{1}{2}$
Manualli à ragione di	L. 1	sol. —	4270 $\frac{1}{2}$	L. 4270	sol. 10
Putazzi à ragione di	L. —	sol. 15	1940 $\frac{1}{2}$	L. 1455	sol. 7 $\frac{1}{2}$
Done à ragione di	L. —	sol. 15	2486	L. 1864	sol. 10
Segadoti à ragione di	L. 2	sol. —	33	L. 66	sol. —
Il huomo (!) che si passa per li scrivani à	L. 1	sol. 5	28	L. 35	sol. —
			Summa	Lire 13536	sol. 10
			"	F. 2556	Xri 53 $\frac{1}{2}$

Carlo Giuseppe Lang mp

(S. A. Öster. Akten, Triest-Istrien, fasc. 8) — Wien.

⁵⁰ Engel, o. c. str. 375.

⁵¹ Kobler, o. c. str. 107.

⁵² Arch. JAZU III d 77.

⁵³ Bernard Stulti, Pregled povijesti pomorstva do početka XIX. stoljeća (Pomorska enciklopedija, sv. IV/33-49).

Upravo zato nas mora zanimati veličina kapitala, koji je bio potreban za izgradnju i opremu jednog broda. Nažalost, o tome se može dobiti tek približna slika, jer zasad ne postoje podaci, koji bi dali na to točan i direktni odgovor.

U to vrijeme Josip Orebić dobio je za izgradnju jednog broda 600 f,⁵⁴ lada (tzv. »seluca«) koja je služila za lučke potrebe u riječkoj luci, stajala je 1.900 f (a ribarska barka 215 f);⁵⁵ u karlovačkom brodogradilištu na Kupi izradivao se brod (s opremom) za 3.000 f.⁵⁶ Šezdeset godina kasnije (1840) prosječna cijena jednom brodu jedrenjaku od 246 t iznosila je 23.124 f ili 94 f po toni, a (1841) od 257 t 21.083 f ili 82 f po toni.⁵⁷ Iako ovi posljednji primjeri daju sve elemente za određivanje vrijednosti i cijene nekoga broda, mi se ipak nijima u našem slučaju ne možemo poslužiti, jer su se od 1780. do 1840. godine zbile različite promjene u ekonomskom i političkom životu, uslijed čega je forint jako devalviran, a cijene su porasle.

Čini se da ćemo se najviše približiti realnoj vrijednosti i cijeni broda ako se uzme, a to se može na osnovu navedenih podataka i drugih okolnosti, da je jednom jedrenjaku (bez opreme) od 100 do 120 t iznosila cijena 2.500–3.000 f. To je vrijednost za koju se tada u Rijeci moglo debitati 3.000 kablova soli (cca 168.000 kg),⁵⁸ sveta ravna jednogodišnjoj renti, koju su kaštelanati bribirski i hreljinski sa 5.064 stanovnika odbacivali Komori.⁵⁹

Za sticanje i prilijevanje te svote iz različitih grana narodnoga gospodarstva u brodarstvo i plovidbu bila je potrebna izuzetna poduzetnost i ustrajnost, smisao za poslove i realnost.

Brodovlasnici su tada uglavnom naručivali jedrenjake i davali predujam brodogradilištima za izgradnju broda, jer brodogradilišta uslijed svoje slabe opremljenosti i pomanjkanja kapitala nisu bila u stanju da grade brodove za tržista. Predujmljeni novac za izgradnju broda nije vlasnicima ništa odbacivao dok je trajala gradnja. Njima je stoga bilo veomaстало да se brod izgradi u što kraćem roku. Duži ili kraći rok izgradnje bio je uvjetovan tonažom broda, tehničkom opremom brodogradilišta, brojem radnika i vremenskim prilikama.

⁵⁴ Ebenthal, o. e. str. 58.

⁵⁵ Vizzoli, o. e. X, str. 52, 74.

⁵⁶ »Es ist Wien der Ort nicht, wo man den Schiffbau antragen kann; und die Unkösten, die des Hepe Bau mit seiner, und seiner Leute Berufung, und durch hundred andere Nebendinge sich vergrössert haben, sollen kein abschröckendes Beispiel seyn, da ein gleiches Schiff in Karlstadt mit allem Gezenge nicht über 3000 fl. kosten kann. Hier zu Karlstadt haben Ihre Maj. einen wohlständigem Schiffbauplatz in dem 1771 ten Jahre hergestellt, auf welchem nebst Hepe auch andere Handelsleute wirklich künftiges Jahr auf eigene Rechnung Schiffe bauen werden, die nicht 1500 oder 2000 Zenten, wie das heutige ist, dessen Bestimmung Hepe bey der Erbauung noch nicht gewusst, sondern 3000 Zenten, und darüber...« (Anleitung für die erste Navigations = Divisions = Direction von der Sau und Kulpa) – Wien, J. 1774/5 (?).

⁵⁷ Littrow, o. e. str. 12.

⁵⁸ AC fasc. 1331/ad 43 – DAR.

⁵⁹ Acta Buccarana, fasc. 60 – Državni arhiv Zagreb.

Predujmljivanjem novca dobili su naručiocu mogućnost da utječu na nabavku materijala za brod i njegovu izradu. (Pravna pak strana tog posla obično se regulirala ugovorom.) Naročito su pritom pazili da brod dobije što više koristosnog prostora i da mu se uveća brzina, jer o jednom i drugom ovisio je rentabilitet poslovanja (plovidbe) i rok amortizacije broda.

Iako sporo, ipak riječka brodogradnja izlazi iz svoje stagnacije, nastaje za nju s reinkorporacijom solidnija ekonomska osnova. Ojačao je interes naših poslovnih ljudi za gradnju brodova a preljevaju se otad i veće količine kapitala u brodarstvo. Dok je Rijeka tokom 17 godina (1760-1777) dobivala prosječno godišnje jedan brod cca 60 t, samo za tri godine (1779-80-81) dobila je 9 brodova ili svake godine po 3.⁶⁰ Stagnaciju je zamijenio vidan napredak.

4. POMORCI

Za izvođenje ovе ili one djelatnosti iz pomorskog gospodarstva gotovo je uviјek potreban kolektivni rad. Potvrđuje to kako brodogradnja tako i plovidba.

Iole značajniji plovidbeni pothvat zahtijeva suradnju više ljudi i više ruku; on je neizvediv s jednim čovjekom. Plovidba je nadalje ona djelatnost kojoj su manje-više sve ostale pomorske radinosti podređene; u njoj one nalaze svoju realizaciju (npr. brodogradnja).

Njeno brzo, pravilno i koristinosno odvijanje uvelike ovisi, pored prirodnih i drugih elemenata, od samih ljudi kojima je povjerena, njihovih svojstava, kao što su: znanje o brodu i mornu, ovladavanje njime i cijelokupnom plovidbenom tehnikom, neustrašivost pred prirodnim i ljudskim elementom, samostalnost, snalažljivost, poduzimljivost i sl. Mnoga su ta i slična svojstva sticali naši Primorci još u djetinjstvu tako da su izrasli u vješte i smione pomorce kojima nije bilo premeća.⁶¹ Bio je to dragocjen i nenadoknadiv elemenat u plovidbi čija je uloga i važnost neprestano rasla.

Povećana razmjena dobara u XVIII stoljeću na jadranskoj obali sve više je izdvajala funkciju prijevoza od sveukupnog plovidbenog pothvata. Ranije je obično nosilac plovidbenog pothvata bio istodobno nosilac i prijevoza. Funkcija prijevoza povjerena je sada kapetanu, vozaru i mornarima, dok je organizaciju plovidbenog pothvata zadražao vlasnik broda. To je s jedne strane otvaralo šire polje rada mornarima od kojih se otad tražilo i veće znanje, poslovnost i odgovornost, s druge pak strane dobivao je brodovlasnik vremena i mogućnosti da na široj osnovi organizira i poveže plovidbu s trgovinom i drugim vanagrarnim djelatnostima.

⁶⁰ Vizzoli, o. c. X, str. 69, 71.

⁶¹ Arh. JAZU III d 77.

Izdvajanje funkcije prijevoza od plovidbenog pothvata i odvajanje nosioca plovidbenog pothvata od nosioca prijevoza bijaše u vrijeme reinkorporacije u Rijeci kako uznapredovalo (tablica I). Bila su tada ukreana samo 24 kapetana i vozara, a stvarni njihov broj bio je još veći. U ogromnoj većini bili su to naši domaći ljudi.

Naravno, otad je uloga kapetana postala mnogostruka. Kapetan spada među najvažnije ličnosti na brodu, jer se u njegovoj osobi stiču mnoge funkcije i interesi. On nije samo tehničko-nautički rukovodilac, već i poslovno-trgovački zastupnik brodovlasnika. U njemu se nadalje ne stiču samo interesi brodovlasnika, već i same države. Nije stoga čudo što je Politički edikt Marije Terezije, koji se pojavio u to vrijeme, dao poseban status kapetanu, posvetio izuzetnu pažnju njezovim ovlaštenjima.⁶² Adekvatno svojim funkcijama, pravima i dužnostima, stekao je kapetan materijalnu osnovu i uvjete života, koji su bili iznad razine plebejskog elementa.

Kapetani su redovno potjecali sa sela. Njihov materijalni položaj sve više ih je približavao brodovlasnicima i drugim poslovnim ljudima, jer su neki u toku vremena i sami postajali brodovlasnici (u našem slučaju Lovro Simotić).⁶³ Izrastao je tako jedan zaseban, doduše tanak sloj ljudi vezanih zajedničkim interesima, koji su otad koliko poradi svoga povoljnog materijalnog položaja, toliko poradi širine svoga vidokruga vršili znatan utjecaj u društvenom životu našeg primorskog svijeta.

Posebnu našu pažnju zasluzuju mornari, ti sitni, često puta anonimni akteri, o čijoj je neustrašivosti, smionosti i vještini redovno ovisio veći ili manji uspjeh plovidbe. Njihov broj i razina njihove vještine bijahu jedan od važnih preduvjjeta za veće pothvate u pomorstvu uopće, a u plovidbi napose. Rijeka u tom pogledu, kako izlazi iz slijedeće tablice, nije zaostajala za ostalim našim pomorsko-trgovačkim centrima, ali nije bila ni ispred njih.

Tablica III pruža dragocjene i zanimljive podatke o pomorcima i njihovo vezi s morem. Mada je ona koncipirana pregledno i iscrpno, njeni se podaci mogu daljom analizom učiniti još preglednijima i upotrebljivijima.

Prvo što se uočava pri razradi podataka jeste činjenica da se riječko pomorstvo u ogromnoj svojoj većini snabdijevalo ljudskim radnim elementom iz svoje sredine i obližnje okolice. U kojoj su proporciji pojedina mjesta u tome učestvovala, daje o tome zornu sliku grafikon I.

⁶² *Editto politico di Navigazione Mercantile Austriaca*. Vienna 1774. (Ristampato 1822 in Trieste). Articolo II/§ 1-49 »De'capitani e padroni di bastimenti mercantili».

⁶³ Razumije se, to približavanje nije bilo takve naravi da bi izbrisalo razliku između brodovlasnika koji su održavali svoju egzistenciju i akumulirali pomoću proizvodnog sredstva (broda), i kapetana koji su prodavajući radnu snagu gradili svoju egzistenciju.

Tablica III
Pregled pomoraca (1776/77)⁶⁴

Prezime i ime	Mjesto	Godina	Počeo ploviti na brodovima austrijske zastave		Mjesto	Vrijeme imatrikulacije	Tadrinjat			
			od sa							
			rođenja							
			godine(a)							
Albanese Kristofor	Rijeka	1716	1740	24	Rijeka	1764 XII 26	48			
Attanasio Vid	Napoli	1723	1750	36	"	1764 XII 27	40			
Adario Gašpar	Lovran	1753	1764	11	"	1774 III 1	21			
Bakarić Vinko	Rijeka	1738	1747	9	"	1764 IV 19	26			
Brozinović Josip	Bakar	1724	1749	25	"	1764 V 6	40			
Blažić Sebastjan	Rijeka	1735	1746	11	"	1764 V 7	29			
Bassa Simun	"	1748	1762	14	"	1764 V 7	16			
Benčić Petar	"	1729	1795	16	"	1764 V 8	35			
Blažina Antun	Kraljevica	1729	1746	17	"	1764 V 8	35			
Bragante Karlo	Rijeka	1741	1759	18	"	1764 VI 5	23			
Bradičić Bartol	Mošćenice	1744	1757	13	"	1764 VI 18	20			
Batišin Franjo	Lovran	1738	1749	11	"	1764 VII 23	26			
Bernardin Ivan	Grott'	"	"	"	"	"	"			
Blažinić Nikola	Lovran	1740	1749	9	"	1764 VIII 30	24			
Batišin Franjo	"	1751	1764	13	"	1764 VIII 30	13			
Barboti Lovro	Rijeka	1742	1750	8	"	1764 IX 7	22			
Bastijanić Franjo	"	1695	1722	24	"	1764 XII 26	66			
Benčić Ivan	"	1742	1756	14	"	1764 XII 26	22			
Butra Franjo	Cres	1734	1752	18	"	1764 XII 26	30			
Branković Josip	Rijeka	1740	1757	17	"	1764 XII 26	24			
Bichiochi Nikola	Rovinj	1731	1755	24	"	1764 XII 26	33			
Bilen Ivan	Rijeka	1741	1754	13	"	1764 XII 30	23			
Bradil Mihael	"	1746	1758	12	"	1764 XII 30	18			
Bradičić Josip	Mošćenice	1715	1730	15	"	1765 III 3	50			
Bradičić Jakov	Rijeka	1743	1755	12	"	1765 III 3	22			
Brozinović Andrija	Bakar	1740	1759	19	"	1765 V 2	25			
Bartolović Stjepan	Kostrena	1745	1765	20	"	1765 V 2	20			
Burić Antun	Kraljevica	1723	1739	16	"	1765 V 22	42			
Basse Toma	Rijeka	1749	1762	13	"	1766 III 29	17			
Blažinić Antun	Lovran	1710	1713	8	"	1766 IX 2	56			
Bernardini Nikola	Fermo	1736	1753	17	"	1766 XI 23	30			
Benčićni Jakov	Lovran	1741	1753	12	"	1768 VII 4	27			
Barković Grgur	Bršč	1739	1751	12	"	1769 XI 26	30			
Bakarić Karlo	Rijeka	1741	1753	12	"	1770 III 16	29			
Bradičić Josip	Mošćenice	1748	1759	11	"	1770 VII 3	22			
Bremberić Toms	Lovran	1734	1743	10	"	1774 IV 25	40			
Karina Mihael	Kraljevica	1736	1749	13	"	1764 V 6	28			
Korik Antun	Opatija	1743	1755	12	"	1764 V 8	21			
Karina Toma	Bakar	1721	1736	15	"	1764 V 11	43			
Kopajtić Andrija	Draga	1734	1742	8	"	1764 V 11	30			
Kopajtić Matija	Bakar	1744	1760	16	"	1764 V 11	20			
Karina Franjo	Kraljevica	1745	1761	16	"	1764 VI 25	19			

⁶⁴ AC fasc. 1330 No 10/5 – DAR (U ovu su tablicu unijeti kapetani i vozari iz I. tabl. koji su bili registrirani).

Prezime i ime	Mjesto	Godina rođenja	Počeo ploviti na brodovima austrijske zastave		Mjesto	Vrijeme imatrikulacije	Taksa doh.
			od	sa			
			godine(a)				
Crnić Luka	Bakar	1747	1761	14	Rijeka	1764 VI 25	17
Krulić Ivan	Rijeka	1752	1764	12	"	1764 VII 11	12
Cameli Franjo	Grott'						
Crnić Franjo	Amare	1737	1758	21	"	1764 VIII 18	27
Kraljčić Jakov	Bakar	1731	1741	10	"	1764 IX 19	33
Cellentani Salvatore	Rijeka	1722	1733	11	"	1764 XII 26	42
Cigančić Matija	Napoli	1721	1735	14	"	1764 XII 30	43
Kovačić Franjo	Rijeka	1738	1751	13	"	1764 XII 31	26
Kraljčić Petar	Bakar	1725	1740	15	"	1765 I 16	40
Kranjec Franjo	Rijeka	1727	1750	23	"	1765 IV 1	38
Collona Paško	Grott'	1745	1761	16	"	1765 IV 1	20
Kalafatović Nikola	Amare	1720	1757	37	"	1765 IV 4	45
Kucijan Ivan	Bakar	1739	1750	11	"	1765 V 9	26
Collin Serafin	Kraljevica	1745	1761	19	"	1765 VII 1	20
Cattou Dominik	Grott'						
Cigančić Andrija	Amare	1750	1760	10	"	1765 XI 16	15
Cigančić Gašpar	Lovran	1729	1743	14	"	1767 IV 14	38
Kumičić Antun	"	1752	1760	8	"	1767 IV 14	15
Kukić Antun	Brseč	1718	1735	17	"	1768 IV 23	50
Cigančić Lovro	"	1735	1750	15	"	1768 VIII 29	33
Karina Ivan	Rijeka	1744	1755	11	"	1768 XII 30	24
Kumičić Josip	Kraljevica	1715	1739	24	"	1769 XI 27	54
Kumičić Juraj	Brseč	1741	1759	19	"	1771 XI 18	30
Dobrovčić Stjepan	Kastav	1746	1761	15	"	1764 IV 19	18
Duvračić Stjepan	Rijeka	1736	1748	12	"	1764 V 7	28
Đešković Andrija	Mošćenice	1734	1749	15	"	1764 V 8	30
Dodić Martin	Bakarae	1728	1737	9	"	1764 V 9	36
Đačetić Juraj	"	1744	1758	14	"	1764 V 11	20
Dudić Matej	Kraljevica	1734	1748	14	"	1764 VI 12	30
Đerohić Roko	Rovinj	1724	1744	20	"	1764 VIII 30	40
Dattili Ksaver	Rijeka	1717	1734	17	"	1764 XII 26	47
Dujmić Josip	"	1728	1748	20	"	1764 XII 26	36
Dattili Mihael	"	1723	1739	11	"	1764 XII 27	36
Dujmić Franjo	"	1732	1748	16	"	1765 II 25	33
Dodić Matija	Bakar	1735	1750	15	"	1765 V 9	30
Dubreš Pavao	Vepřinac	1729	1740	11	"	1765 V 22	36
Đešković Juraj	Brseč	1747	1755	8	"	1768 X 25	21
Fabijanić Ivan	Lovran	1736	1755	9	"	1764 IV 24	18
Freza Antun	Lipari	1726	1747	21	"	1764 V 11	38
Fiamini Ivan	Opatija	1744	1752	6	"	1764 VII 11	20
Franuljić Antun	Lovran	1739	1749	10	"	1764 VII 23	25

Prezime i ime	Mjesto	Godina	Počeo ploviti na brodovima austrijske zastave	Mjesto	Vrijeme	deb časnija	
	rođenja		izmatrakulacije				
	od	za	godine(a)				
Federici Nikola	Grott'			Rijeka	1764 VIII 18	53	
Fumulo Ivan	Amarc	1711	1748	37	"	35	
Francessa Ivan	Rijeka	1729	1740	11	"	28	
Findella Matija	Cres	1736	1761	28	"	50	
Franković Franjo	Kotor	1714	1750	36	"	56	
Franković Nikola	Rijeka	1708	1715	7	"	50	
Franković Nikola	Rijeka	1714	1724	10	"	50	
Františković Martin	Bakar	1719	1740	21	"	46	
Fiamini Juraj	Opatija	1742	1753	11	"	23	
Franković Ivan	Brseč	1719	1736	17	"	50	
Filipas Franjo	"	1730	1750	20	"	40	
Franković Matija	"	1736	1747	11	"	36	
Franjul Matija	Lovran	1749	1762	13	"	25	
Frezzi Jakov	Rijeka	1758	1768	10	"	18	
Jeličić Juraj	Rijeka	1727	1744	17	"	37	
Gjačić Franjo	Opatija	1719	1734	15	"	45	
Jurkotić Ivan	Kraljevica	1736	1756	20	"	28	
Jurkotić Anton	"	1744	1761	17	"	20	
Jurkotić Martin	"	1736	1754	18	"	28	
Jakovčić Toma	"	1734	1752	18	"	30	
Gaus Martin	"	1728	1744	16	"	36	
Jakovčić Matija	"	1737	1752	15	"	27	
Gjačić Šimun	Opatija	1746	1757	11	"	18	
Gardaković Ivan	Kostrena	1746	1762	16	"	18	
Justić Jakov	Kraljevica	1742	1757	15	"	22	
Jakovčić Marko	"	1724	1740	16	"	40	
Jakovčić Juraj	"	1744	1762	18	"	20	
Justić Stjepan	"	1719	1764	15	"	15	
Jeličić Franjo	Rijeka	1750	1765	14	"	14	
Justić Matija	"	1726	1742	16	"	38	
Jurkotić Martin	Kraljevica	1734	1744	10	"	30	
Justić Nikola	"	1734	1744	10	"	30	
Gjačić Ivan	Opatija	1738	1751	13	"	27	
Gjačić Andrija	"	1739	1756	17	"	26	
Jurkotić Luka	Kraljevica	1725	1745	20	"	40	
Gaus Matija	"	1745	1755	10	"	20	
Justić Stjepan	"	1725	1745	20	"	40	
Juračić Pavao	Veprinac	1730	1764	34	"	36	
Gigante Anton	"	1737	1761	24	"	30	
Galović Ivan	Brseč	1737	1751	14	"	32	
Gaus Jakov	Kraljevica	1713	1729	16	"	56	
Jurkotić Matija	"	1745	1765	20	"	24	
Gjačić Ivan	Opatija	1733	1744	11	"	36	
Gjačić Matija	"	1739	1763	24	"	30	
Gjačić Matija	"	1729	1744	15	"	40	
Justić Ivan	"	1719	1729	10	"	50	

Prezime i ime	Mjesto rođenja	Godina rođenja	Počeo ploviti na brodovima austrijske zastave	Mjesto	Vrijeme imatrikulacije	Takšnja doba	
			godine(a)				
Grđetić Matija	Braće	1729	1736	7	Rijeka	1769 XII 13	40
Geletić Matija	Lovran	1753	1765	12	"	1770 VI 5	17
Ježić Josip	Novi (Vinodol)	1726	1752	26	"	1772 VI 22	46
Ilijević Nikola	Rijeka	1753	1764	11	"	1772 XI 16	19
Ilijević Lovro	"	1733	1747	14	"	1773 X 29	40
Host Nikola	"	1738	1765	9	"	1767 VII 19	29
Ivčević Kravice	"	1756	1750	9	"	1772 XI 16	16
Lazarčić Matija	Mošćenice	1721	1747	26	"	1764 IV 30	40
Lenac Mihael	Lovran	1731	1736	10	"	1764 VI 8	27
Levantini Ivan	"	1728	1734	8	"	1764 VIII 30	36
Letis Andrija	"	1725	1747	9	"	1764 VIII 30	39
Loj Juraj	Grott'						
Lupetić Gašpar	Amare	1733	1752	19	"	1764 VIII 30	31
Lutianski Dominik	Labin	1734	1758	24	"	1764 VIII 31	30
Lukinić Ivan	Bakar	1710	1725	15	"	1765 V 9	55
Latin Matija	Kastav	1750	1760	10	"	1765 V 22	15
Lovari Matija	Kraljevica	1725	1741	16	"	1765 V 30	40
Leskovač Bartol	Bakar	1737	1751	14	"	1767 III 8	30
Lenac Jakov	Lovran	1732	1740	8	"	1768 VII 7	36
Matković Jakov	Rijeka	1740	1750	10	"	1764 IV 19	24
Medanić Juraj	Bakar	1719	1731	12	"	1764 IV 24	45
Mihelić Jakov	"	1726	1742	16	"	1764 IV 24	38
Marchiori Anton	Rijeka	1731	1746	15	"	1764 IV 30	33
Matičić Juraj	Lovran	1724	1744	20	"	1764 V 2	40
Musić Matija	Veprijevac	1734	1749	15	"	1764 V 2	30
Marochino Vinko	Bakar	1716	1738	22	"	1764 VI 6	48
Mikoč Antun	"	1734	1744	10	"	1764 V 6	30
Marochino Ivan	"	1721	1734	13	"	1764 V 6	43
Macan Martin	"	1714	1724	10	"	1764 V 6	50
Matijašević Ivan	"	1729	1749	20	"	1764 V 6	35
Mihelić Matija	Kraljevica	1743	1757	14	"	1764 V 7	21
Mihelić Ivan	"	1745	1761	16	"	1764 V 7	19
Marchiori Anton	Rijeka	1729	1746	17	"	1764 V 7	35
Medvedić Juraj	"	1731	1749	18	"	1764 V 11	33
Martinić Matija	Bakar	1724	1744	20	"	1764 V 11	40
Medanić Ivan	Kestrena	1706	1734	28	"	1764 VI 12	58
Marochino Franjo	Bakar	1718	1729	11	"	1764 VI 18	46
Mihelić Grgur	Kestrena	1718	1727	9	"	1764 VI 18	46
Mihelić Grgur	Kraljevica	1709	1729	20	"	1764 VI 18	55
Mihelić Mihael	"	1741	1759	15	"	1764 VI 18	20
Mihelić Antun	"	1746	1762	16	"	1764 VI 18	18
Marochino Karlo	Bakar	1741	1758	17	"	1764 VI 25	23
Medanić Lovro	Kestrena	1719	1737	18	"	1764 VI 25	45

Prezime i ime	Mjesto rođenja	Godina	Počeo ploviti na brodovima austrijske zastave		Mjesto imatrikulacije	Vrijeme	dobitnik Tadešin			
			od sa							
			godine(s)							
			od	sa						
Milić Nikola	Rijeka	1734	1744	10	Rijeka	1764 VI 25	30			
Maneini Šimun	Fermo	1722	1752	30	"	1764 VIII 18	42			
Marochino Jakov	Bakar	1742	1753	16	"	1764 VIII 18	22			
Milić Matija	Rijeka	1737	1756	19	"	1764 VIII 31	27			
Moderčić Matija	Kraljevica	1750	1761	11	"	1764 IX 7	14			
Martinović Nikola	Rijeka	1722	1730	8	"	1764 XII 26	42			
Martinović Dikma	"	1728	1743	16	"	1764 XII 26	36			
Mancini Aniš	Sinigaglia	1742	1763	21	"	1764 XII 26	22			
Musić Ivan	Rijeka	1728	1730	22	"	1764 XII 30	36			
Masarić Mihuel	Kostrena	1729	1711	12	"	1764 XII 30	35			
Marchiori Ivan	Rijeka	1749	1760	11	"	1764 XII 30	15			
Medančić Franjo	Kostrena	1729	1751	12	"	1765 IV 1	26			
Macančić Antun	"	1725	1748	23	"	1765 IV 8	40			
Martini Bartol	Rovinj	1749	1758	9	"	1765 IV 13	16			
Mibletić Martin	Kostrena	1726	1749	23	"	1765 V 9	39			
Martinčić Juraj	Bakar	1733	1745	12	"	1765 V 9	32			
Mihaličić Juraj	Kraljevica	1725	1741	16	"	1765 V 22	40			
Mikoč Martin	Bakar	1726	1739	13	"	1765 V 30	39			
Mihaličić Grgur	Kraljevica	1715	1735	20	"	1765 VII 1	50			
Mihaličić Luka	"	1740	1754	14	"	1765 VII 1	25			
Montanari Josip	Ancona	1740	1763	23	"	1765 X 26	25			
Musić Andrija	Lovran	1746	1734	8	"	1767 I 9	21			
Mihovilić Matija	"	1727	1746	19	"	1767 I 9	40			
Milić Franjo	Rijeka	1751	1767	16	"	1767 I 23	16			
Mevrić Šimun	Lovran	1738	1746	8	"	1767 XI 22	29			
Medići Andrija	Rijeka	1738	1750	12	"	1770 III 29	32			
Marotti Antun	Volosko	1742	1752	10	"	1770 IV 9	28			
Mavro Ivan	Kastav	1749	1761	12	"	1771 VI 10	22			
Marotti Ivan	Volosko	1742	1761	19	"	1773 X 30	31			
Mavrić Gaëpar	Lovran	1753	1766	13	"	1774 III 1	21			
Mavrić Andrija	"	1716	1734	18	"	1774 III 1	58			
Orebić Josip	Bakar	1736	1752	14	"	1764 VI 18	26			
Pliskovac Stanislav	"	1731	1745	14	"	1764 V 6	33			
Prosen Andrija	"	1746	1764	18	"	1764 V 6	18			
Padovan Petar	Rijeka	1709	1724	15	"	1764 V 7	55			
Pesel Mihuel	Kostrena	1727	1750	23	"	1764 V 8	37			
Poštić Antun	Volosko	1752	1762	10	"	1764 V 8	12			
Pravdičić Juraj	Kraljevica	1724	1736	12	"	1764 V 9	40			
Pilepić Nikola	Rijeka	1728	1744	16	"	1764 VI 5	36			
Pintar Marko	"	1740	1756	16	"	1764 VI 5	24			
Peršić Franjo	Lovran	1741	1748	7	"	1764 VI 8	23			
Pisani Mihael	Rijeka	1750	1762	12	"	1764 VI 8	14			
Perović Andrija	Kostrena	1746	1761	15	"	1764 VI 18	18			
Parlate Jakov	Napoli	1714	1734	20	"	1764 VI 25	50			
Padovan Iskrov	Rijeka	1747	1761	14	"	1764 VI 25	17			
Pušić Jakov	"	1711	1724	13	"	1764 VII 11	53			

Prezime i ime	Mjesto rođenja	Godina rođenja	Počeo pleviti na brodovima austrijske zastave	Mjesto	Vrijeme	Takstacija dok.	
				od	do		
					godine(a)		
Peršić Franjo	Lovran	1729	1739	10	Rijeka	1764 VIII 27	35
Palumbo Donat	Napoli	1729	1747	18		1764 VIII 31	35
Prioreti Josip	Rijeka	1739	1750	11		1764 VIII 31	25
Puntar Lazar	Trst	1740	1751	14		1764 VIII 31	24
Prosorović Nikola	Rijeka	1745	1758	13		1764 XII 27	19
Pisanj Ivan	Napoli	1687	1720	33		1764 XII 30	77
Polliteo Dominik	Trogir	1731	1752	21		1764 XII 30	33
Pajkurić Ivan	Kostrena	1735	1751	16		1765 II 9	30
Pilepić Kaver	Rijeka	1719	1727	8		1765 III 4	46
Pajkurić Lovro	Kostrena	1745	1761	16		1765 IV 1	20
Pajkurić Andrija	"	1747	1763	16		1765 IV 1	18
Perović Bartol	"	1727	1748	21		1765 IV 3	38
Papić Andrija	Lovran	1739	1749	10		1765 IV 4	26
Pajkurić Vinko	Kostrena	1749	1764	15		1765 IV 13	16
Perović Antun	"	1745	1759	14		1765 V 9	20
Pravdica Matija	Kraljevica	1744	1760	16		1765 V 30	21
Pilepić Kaver	Rijeka	1747	1760	13		1766 III 29	19
Peršić Franjo	Lovran	1710	1725	15		1766 XII 21	56
Puić Vinko	Rijeka	1737	1746	9		1767 VI 29	30
Peršić Matija	Lovran	1722	1743	21		1767 XI 18	45
Peršić Andrija	"	1732	1747	15		1767 XI 22	35
Petrić Ivan	Rijeka	1755	1769	14		1770 V 17	15
Puhar Franjo	"	1750	1759	10		1772 XI 16	22
Prišić Antun	Lovran	1753	1760	7		1774 II 28	21
Peršić Matija	"	1753	1762	8		1774 III 5	20
Rocco Ivan	Rijeka	1746	1764	18		1764 IV 24	18
Božanić Andrija	Bakar	1748	1762	14		1764 V 11	16
Bandić Jakov	Kostrena	1737	1746	9		1764 VI 5	27
Runcić Franjo	Rijeka	1728	1734	16		1764 VI 5	36
Repac Bartol	"	1750	1764	14		1764 VI 12	14
Rođović Matija	Mošćenice	1740	1752	12		1764 VIII 18	24
Rođović Josip	Lovran	1722	1737	15		1767 VII 23	45
Rajčić Ivan	Volosko	1732	1747	15		1767 VII 23	35
Rođović Gašpar	Lovran	1754	1769	15		1774 III 1	20
Soić Bartol	Bakar	1744	1752	8		1764 V 6	20
Soić Martin	"	1746	1762	16		1764 V 6	18
Simotić Lovro	Rijeka	1710	1729	19		1764 V 8	54
Simotić Lovro	Volosko	1736	1752	16		1764 V 8	28
Smogorić Matija	"	1744	1756	12		1764 V 8	20
Sikić Juraj	Rijeka	1729	1741	12		1764 V 9	35
Soić Matija	Kostrena	1746	1762	16		1764 V 9	18
Soić Toma	"	1750	1754	14		1764 VI 18	24
Svaglić Gašpar	Bakar	1725	1746	21		1764 VI 25	39
Soić Antun	Kostrena	1741	1759	18		1764 VI 25	23
Stanislav Franjo	Rijeka	1739	1754	15		1764 VI 25	25
Škalija Jakov	"	1728	1737	9		1764 VII 11	36

Prezime i ime	Mjesto	Godina	Počeo ploviti na brodovima austrijske zastave		Mjesto	Vrijeme	Tadešnja dub
			rođenja	imatrikulacije			
			od	sa			
			godine(s)				
Sarić Andrija	Lovran	1716	1734	18	Rijeka	1764 VII 23	48
Soić Matija	Bakar	1722	1752	20	"	1764 VIII 18	32
Zuvičić Toma	"	1747	1764	17	"	1764 VIII 18	17
Smoljan Franjo	Rijeka	1748	1764	16	"	1764 VIII 31	16
Soić Jakov	Kostrena	1750	1761	11	"	1764 IX 19	14
Škočić Ivan	Rijeka	1716	1728	12	"	1764 XII 26	48
Širola Nikola	"	1738	1752	14	"	1764 XII 26	26
Stemberger Petar	"	1729	1739	10	"	1764 XII 26	35
Soić Grgur	"	1745	1756	11	"	1764 XII 26	19
Salvinij Antun	Ancona	1728	1746	18	"	1764 XII 26	36
Stančić Andrija	Rijeka	1714	1724	10	"	1764 XII 28	50
Šikić Josip	Rijeka	1740	1756	16	"	1764 XII 28	24
Šuparina Grgur	"	1747	1759	12	"	1764 XII 28	17
Šestan Antun	"	1731	1749	18	"	1764 XII 30	33
Škaljaj Josip	"	1744	1759	15	"	1764 XII 30	20
Surdić Pavao	Cres	1733	1758	25	"	1765 III 5	32
Soić Luka	Kostrena	1727	1743	16	"	1765 IV 1	38
Soić Matija	"	1746	1758	12	"	1765 IV 1	19
Scarpato Toma	Bakar	1731	1743	12	"	1765 IV 1	34
Štiglić Jakov	"	1734	1760	16	"	1765 III 8	31
Šepić Toma	Kostrena	1723	1735	12	"	1765 IV 8	42
Soić Antun	"	1740	1754	14	"	1765 IV 8	25
Soić Matija	"	1735	1750	15	"	1765 IV 22	30
Sabljević Ivan	Bakar	1753	1765	12	"	1765 V 9	12
Simotić Matija	Opatija	1737	1750	13	"	1765 V 22	28
Šubat Nikoleta	Kraljevica	1740	1752	12	"	1765 VII 1	25
Sorić Juraj	Lovran	1742	1751	9	"	1767 I 9	25
Sandulj Gašpar	"	1733	1743	10	"	1768 VII 27	35
Šepić Grgur	Bakar	1747	1760	13	"	1772 VI 22	25
Šubat Ivan	Kostrena	1741	1760	19	"	1777 I 3	36
Tomašić Ivan	Opatija	1704	1724	20	"	1764 IV 30	60
Tadejević Matija	Bakar	1748	1762	14	"	1764 V 11	16
Tiblisa Matija	Rijeka	1747	1762	15	"	1764 VI 5	17
Tiblisa Augustin	"	1726	1739	13	"	1764 VIII 31	33
Tomičić Ivan	Kastav	1726	1742	16	"	1764 XII 27	38
Tončić Andrija	Rijeka	1718	1730	12	"	1764 XII 28	46
Turko Antun	"	1744	1757	13	"	1764 XII 28	20
Tomašić Andrija	Volosko	1739	1749	10	"	1765 IV 1	26
Terdić Andrija	Lovran	1717	1726	9	"	1767 I 9	50
Terdić Franjo	"	1745	1763	18	"	1767 I 9	22
Tomagnini Franjo	Sinigaglia	1730	1755	25	"	1767 VII 8	37
Teidić Mihael	Lovran	1722	1730	8	"	1767 XI 21	45
Trestar Ivan	Rijeka	1735	1748	13	"	1769 V 8	34
Tomčić Anton	"	1753	1765	12	"	1770 V 1	17
Varljen Ivan	Kastav	1735	1744	9	"	1764 IV 19	29
Valjan Anton	Bakar	1748	1764	16	"	1764 V 6	16

Prezime i ime	Mjesto rođenja	Godina rođenja	Počeo ploviti na brodovima austrijske zastave	od sa godine(a)	Mjesto imatrikulacije	Vrijeme	Tadašnji dob
Varljen Antun	Veleško	1739	1752	13	Rijeka	1764 V 8	25
Vlakinić Franjo	Rijeka	1722	1740	18	"	1764 VI 5	42
Višić Josip	"	1727	1717	20	"	1764 VI 5	37
Valjan Jakov	Bakar	1743	1760	17	"	1765 V 9	22
Vidović Andrija	Lovran	1713	1724	11	"	1768 XI 21	55
Vlačić Matija	Bracē	1739	1752	13	"	1769 XI 25	30
Vidović Matija	Opatija	1725	1749	15	"	1770 II 4	45
Zec Šimun	Lovran	1738	1752	14	"	1764 V 2	26
Zec Anton	"	1745	1752	7	"	1764 VI 8	19
Zupar Franjo	"	1738	1748	10	"	1768 XI 14	30
Zupar Gašpar	"	1753	1765	12	"	1768 XI 15	35
Zec Andrija	"	1715	1725	10	"	1770 V 7	55
Zec Anton	"	1750	1760	10	"	1770 V 7	20

Područje, dakle, iz kojeg je riječko pomorstvo podmirivalo svoje potrebe u radnoj snazi nije bilo prostrano. Naprotiv, ono je bilo doista usko. Upravo iznenadjuje činjenica da potražnja radne snage nije prelazila lokalne i obalne okvire, tako da naša sela u obližnjem zaledu nisu, barem u to vrijeme, učestvovala u plovidbi.

Taj radni elemenat koji se regrutirao iz Rijeke bio je naš, hrvatski živalj. Samo je 20 mornara ili 6% bilo stranog, talijanskog porijekla. Oni su došli u Rijeku zarade radi.

Prema tablici III bila su u Rijeci 322 registrirana pomoraca.⁶⁵ Mjereni ondašnjom mjerom, gledano u ondašnjim proporcijama, bio je to impozantan broj, velika koncentracija radne snage. Od toga su bila 264 mornara ukrcana na riječke brodove, a godine 1760. 213 dakle 51 manje.⁶⁶ Stvarni uspon za to međuvrijeme bio je veći, jer je Rijeka godine 1762. imala samo 168 pomoraca.⁶⁷ To osjetno opadanje

⁶⁵ U taj su broj uраčunati mornari sa šireg riječkog područja (Ibidem).

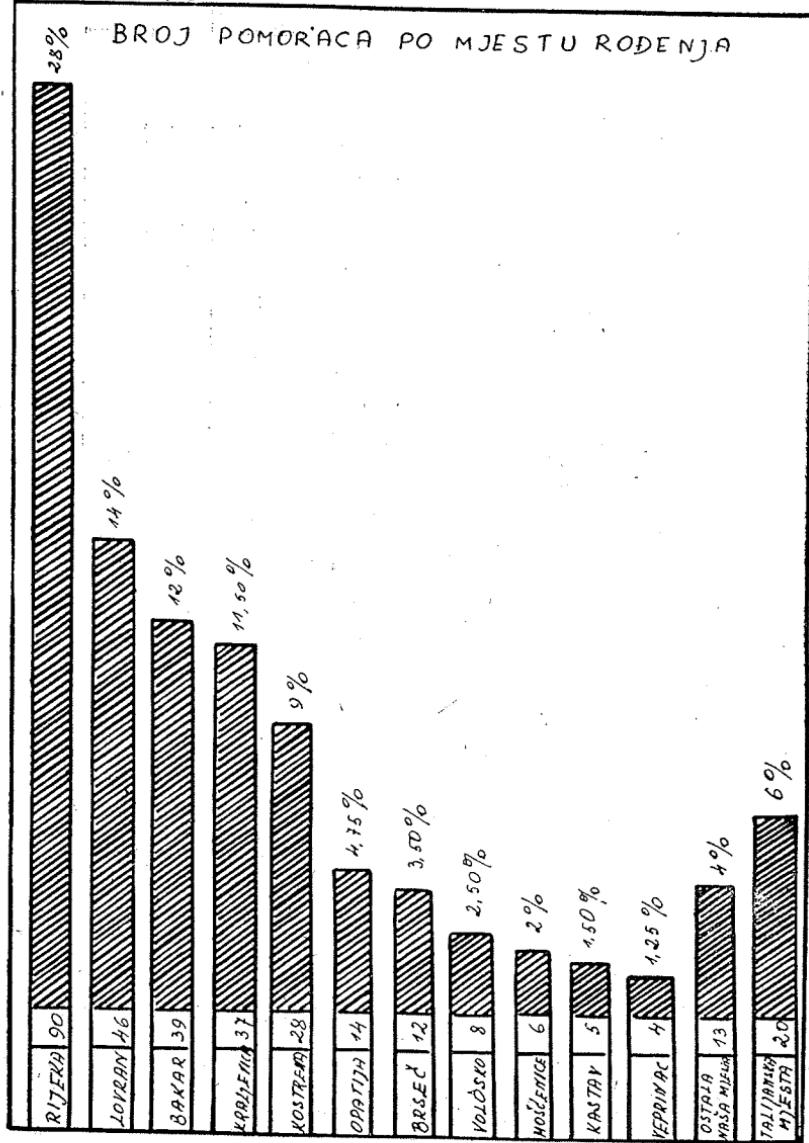
⁶⁶ Viezzoli, o. c. X, str. 69.

⁶⁷ Potrebno je ovđe priopćiti sumarni pregled pomoraca »austrijske obale« za godinu 1762, da se dobije uvid kako za taj cjelokupni obalni pojas tako i za pojedina mjesta.

»Es waren in diesem Jahre (1762 I. E.) 64 Capitäne, 11 Lootsen (piloti), 66 Boots-männer (nochieri), 145 Schiffsführer (padroni), 605 Matrosen, 74 Schiffsjungen (mozzi) und 87 Fischer, zusammen 1134 Mann eingeschrieben, wovon 226 auf Triest, 186 auf Fiume, 219 auf Zennegg, 25 auf Carlobago, 204 auf Buccari, 223 auf Istrien, 51 auf Friuli entfielen ...«

»Triest: 12 Capitäne (darunter 3 naturalisierte und 5 fremde), 29 Schiffsführer (7 naturalisierte), 2 Lootsen (beide fremde), 11 Bootsmänner (3 fremde), 65 Matrosen

GRAFIKON I

broja pomoraca od godine 1760. do 1764. zaustavljeno je godine 1764/65.⁶⁸ i otad se svake godine, osim jedne, imatrikuliralo u Rijeci po nekoliko novih mornara.

Godina	Mornara
1764	184
1765	58 (porast)
1766	6 "
1767	20 "
1768	10 "
1769	13 "
1770	10 "
1771	2 "
1772	6 "
1773	3 "
1774	8 "
1775	—
1776	1 "
1777	1 "

322

(24 fremde), 20 Schiffsjungen (4 fremde), dann 87 Fischer (56 fremde), zusammen 226 Seeleute.

Fiume: 19 Capitäne (3 naturalisierte und 1 fremder), 9 Schiffsführer (7 fremde), 3 Lootsen (1 naturalisierte und 1 fremder), 12 Bootsmänner (sämmlich eingeborene), 132 Matrosen (26 fremde) und 11 eingeborene Schiffsjungen, zusammen 186 Seeleute.

Zengg: 22 eingeborene Capitäne, 11 eingeborene Schiffsführer, 6 Lootsen (4 fremde), 19 Bootsmänner (7 fremde), 153 Matrosen (14 fremde) und 8 Schiffsjungen (2 fremde) zusammen 219 Seeleute.

Carllobago: 1 eingeborner Capitän, 4 eingeborene Schiffsführer, 1 Bootsmann (fremder), 19 Matrosen (1 fremder), zusammen 25 Seeleute.

Buccari: 8 Capitäne, 5 Schiffsführer, 22 Bootsmänner, 145 Matrosen und 24 Schiffsjungen, sämmlich eingeborene, zusammea 204 Seeleute.

Istrien: 2 Capitäne, 70 Schiffsführer, 1 Bootsmann, 145 Matrosen und 5 Schiffsjungen, sämmlich eingeborene, zasammen 223 Seeleute.

Friaul: 17 Schiffsführer, 28 Matrosen und 6 Schiffsjungen, sämmlich eingeborene, zusammen 51 Seeleute«, (Ehenthal, o. a. str. 61-62).

Iz ove se specifikacije razabire da je bez 87 trščanskih ribara (ovdje se ribari ne mogu uzeti u račun za Trst, jer nisu uzeti ni za druga mjesta) plovilo 1047 pomoraca, od toga je u procentima na pojedina mjesta dolazilo:

1. Istra	21%	5. Trst	13%
2. Senj	21%	6. Furlanija	5%
3. Bakar	19%	7. Karlobag	3%
4. Rijeka	18%		

⁶⁸ Ebenthal (ibidem) primjećuje, da se god. 1760/63. broj mornara u Trstu i Rijeci umanjivao, dok se u Senju i Bakru uvećavao. Zanimljivo je, da je zajedno sa opadanjem broja mornara u Trstu i Rijeci istodobno opao i broj polaznika nautičke škole u Trstu. »Tako se vidi iz sačuvane kronike koleda Santa Maria Maggiore, da je 1754. godine bio 21 daka, 1775. godine 17, a 1776. godine 14 daka. Od godine 1756. do 1762. (tri školske godine), broj daka je po 12 u svakoj godini, da potkraj dvogodišnje nastave (od 1766. do 1768.) broj padne na šestu (Oliver Pijo, Prirozi poznavanju pomorskog školstva na našoj obali u XX. stoljeću, Zagreb, s. a. str. 15.).

Tablica IV
Dob i vrijeme upošljavanja mornara

Porast je u toku 13 godina bio jako promjenljiv; on je prvenstveno ovisio od potražnje (potreba) plovidbe a donekle i od ponude.

Rad na moru, odnosno brodu, svakako je specifičan rad koji se vrši u posebnim uvjetima, zato se i traži posebna stručnost i posebno iskustvo za njegovo obavljanje. Naši su Primorci sticali u većoj ili manjoj mjeri jedno i drugo u ranoj mladosti u krugu svojih roditelja, svojih susjeda i svoga mjesta. Ali potpuno vezanje materijalne egzistencije i ličnog uspona uz more upućivalo je rano mlađice na plovidbu radi temeljitičnog ovlađavanja elementom mora, upoznavanja tehnike plovidbe, usvajanja radne discipline, privikavanja na kolektivan život itd. Nije stoga bez interesa ogledati kako se odvijalo ukrcavanje mornara na brodovima austrijske zastave.⁶⁹

Pomorci koji su zatečeni 1776/77. godine u Rijeci zvanično su počeli, prema imatrikulaciji, ploviti na austrijskim brodovima od godine 1715. do 1769. Bilo je među njima nekoliko ljudi sa stažom od pola stoljeća. Zanimljivo je da u toku 7 godina (1769–1776) nije ukrcan nijedan mornarski početnik (piccolo) u Rijeci.

S obzirom pak na dob, mlađici su (točnije djeca) odlazili na plovidbu i započinjali mornarsku karijeru sa 7 godina. To je bila najniža granica dobi. Takvih je bilo 5, a od 8 godina 15 itd. Može se logično pretpostaviti što je značilo za ta mlađa bića, kojima je još uvijek bila potrebna roditeljska ljubav i njega, potpuno ili djelomično odvajati se od njih, izložiti se danju i noću svim nedaćama plovidbe i akomodirati se krutom režimu rada i života na brodu! Bila je to surova škola koju su naši pomorci u većini slučajeva morali proći. Ali potreba za radnom snagom i instinkt za održanje života bijahu jači od emocionalnih komponenti.

Najviše je mlađica odlazilo na plovidbu u šesnaestoj godini. Poslije dvadeset godina relativno se malo ljudi opredjeljivalo za zvanje pomorea.

Život na moru bio je sam po sebi veoma težak, a niska tehnička razina plovidbe, slaba pravna sigurnost, zavisnost od konjunkturalnih odnosa i hirova brodovlasnika činili su ga još težim, jedva snošljivim. U svojoj mercantilističkoj politici bečki dvor je uočio korist koju ima od pomorstva i koju može još u većoj mjeri imati, bilo mu je stoga bilo da poziv pomoraca učini što privlačnjim, a položaj mornara boljim.

Austrija je davala prednost svom podaničkom, domaćem elementu pred stranim. Brod je morao biti vlasništvo austrijskog državljanina, isto tako kapetan i dvije trećine momčadi morali su biti austrijski podanici.⁷⁰ U toku vremena praksa je to ponešto izmijenila, osobito u pogledu stručnog kadra. Poslovni pomorski i trgovački elemenat bio

⁶⁹ »Da che tempo serve sopra Bastimento Austriaco« – Odgovor daje tablica III.

⁷⁰ Editto II/8; Ebenthal, o. e. str. 52. »Ein Schiffs-Eigenthümer muss sich zuvor als Eigenthümer legitimiren, dann erweisen, dass sein Capitän und $\frac{2}{3}$ des Schiffsvolks Inländer sind; alsdann erhält er das Flaggenpatent um die Taxe von 50 fl. auf 3 Jahre« (Engel, o. e. str. 375).

je prilično indiferentan prema državnoj pripadnosti, za njega je bilo bitno da dobije odgovarajuću radnu snagu pomoću koje će može bogati i akumulirati. U našem slučaju bilo je 37 mornara i brodogradilišnih radnika koji su imali strano državljanstvo, a dijelom iz ostalih talijanskih republika. Obično su svi ti stranci naturalizirani, a deficitarnost u pomorskom ljudstvu svela je postupak i uvjete oko naturalizacije na minimum.⁷¹ Dapače, riječki je civilni kapetan predlagao da se dubrovački mornari posve izjednače s domaćima.⁷²

Bilo je stimuliranja na ljestvici ličnog uspona radi osposobljavanja stručnog i rukovodećeg pomorskog kadra,⁷³ naročito otkad su iz centralnih nadleštava prenijeti neki poslovi u nadležnost nižih, lokalnih organa. U tom međusobnom natjecanju posebna je pažnja poklonjena uzdizanju kapetana (faksimil 2).⁷⁴

Da bi se naši Primorci privukli u što većem broju na plovidbu, brodogradnju i ribolov, oni su bili slobodni od ratnog novačenja i svakog izvanrednog nameta. Ali za uzvrat morali su se obavezati da će služiti u pomorstvu.⁷⁵ Njihove pak udovice bez sredstava dobivale su penziju od 1 f mjesечно, a 2 f ako su imale djecu ispod 15 godina itd.⁷⁶

Pravni odnosi koji su izrastali iz pomorske djelatnosti, napose oni koji su imali svoje korijenje u plovidbi, bijahu regulirani Marijate-rezianskim političkim (pomorskim) ediktom, raznim uredbama, lokalnim običajima (»consuetudini locali«), pomorskim uzancama i ugovorima. Ugovor je morao biti u utvrđenoj pismenoj formi.⁷⁷

Ta vrela prilično podrobno normiraju prava i dužnosti zainteresiranih i kontraktualnih strana, organizaciju i uvjete posla (pa i sam način njegova izvođenja), ali u njima, barem u onima koja su nama dostupna, nema nijednog neposrednog podatka o plaći mornara. Upućeni smo stoga da indirektnim podacima iz istog vremena, gotovo iz iste problematike, približno fiksiramo njenu veličinu.

Tada je naime bila plaća lučkog kapetana i mornara u riječkoj luci ovakva:

godišnja plaća lučkog kapetana f. 370,
godišnja plaća lučkog mornara f. 180.⁷⁸

⁷¹ Ebenthal, o. e. str. 60–61.

⁷² Ibidem.

⁷³ Ibidem, 70.

⁷⁴ GF fasc. 202 M 10 No 230 – DAR. U to vrijeme pada (1774–5) premještenje nautičke škole iz Trsta u Rijeku (Ebenthal, o. e. str. 69).

⁷⁵ Ebenthal, o. e. str. 62.

⁷⁶ Ibidem.

⁷⁷ Editto VII/15.

⁷⁸ Vidi bilj. 20., GF fasc. 199/ad No 4 (»9 Marinari bey den königlichen Chaluppen jeder mit monatliche 15 f«). (Po navedenim osnovama, u normalnim uvjetima – apstrahirajući eventualno odstupanja – 20 kapetana dobivalo je godišnje 7400 f, a 302 mornara 54.360 f, ukupno dakle 61.760 f stajala je godišnje momčad, koja je

S obzirom na prirodu posla brodske posade, njegovu težinu i važnost, držimo da plaće ni kapetana, a ni mornara nisu bile niže, već obratno. Ako su mornari plaćali dnevnu hranarinu po cijeni od 15 kr, koja se ubirala u Senju, još im je ostalo polovica plaće, a kapetanima, čija je hranarina stajala 20 kr, ostajale su dvije trećine.⁷⁹ Prvi su imali plaću veću za 30 f negoli učitelji,⁸⁰ a drugi 70 f negoli veliki bilježnik (*ordinarius notarius*) severinske županije.⁸¹ Realna vrijednost plaće, njena kupovna moć iznosila je u to vrijeme za mornare cca 3960 kg pšenice ili 10.080 kg soli, a za kapetane cca 8.140 kg pšenice ili 20.720 kg soli.⁸² Pomorci su, nadalje, ploveći upoznavali ljudi i gradove, proizvodna sredstva i radnu tehniku, organizaciju proizvodnje i poslovanja, prenosili robu i iskustva iz jednog mjesta u drugo, iz jednog kontinenta na drugi, obavještavali o raznim događajima i kretanju poslova, sticali i ostvarivali tako velike posredne koristi kako za sebe lično tako i za tadanje naše društvo u cjelini.⁸³ Sve je to napokon davao drugačiji sadržaj njihovoj materijalnoj egzistenciji i njihovom pravnom statusu u gradu, nego što ga je imao, kao što je poznato, plebejski, kmetski elemenat na selu.

Pa ipak je pomorski kadar brojčano i stručno zaostajao za stvarnim potrebama plovidbe. Potrebe plovidbe išle su ispred ponude radne snage. Teško je ustvrditi u kojoj je mjeri sam način regrutiranja i obrazovanja pomoraca, a u kojoj su ostale okolnosti kočile njihov veći priliv. Svakako je točno da je deficitarnost pomoraca na obali sjevernog Jadrana bila u drugoj polovici XVIII st. više ili manje akutna i da za sve to vrijeme nije prestala biti kronična.⁸⁴

Jedan oveći dio faktičnog stanja, koje je iz toga nastalo, fiksirao je u svojoj spomenici upućenoj riječkom guberniju M. Susauni.⁸⁵ Su-

vodila i obavljala plovidbu. Iznosila je ta svota 41% kontribucije, koju je u to vrijeme ubirao Hrvatski sabor).

⁷⁹ Ebenthal, o. c. str. 70.

⁸⁰ Viezzoli XI/62.

⁸¹ Arhiv JAZU K XI-7.

⁸² AC fasc. 1330/48; 1331/43 - DAR.

⁸³ Mijo Mirković, *Ekonomска historija Jugoslavije*, Zagreb 1958, str. 90-91.

⁸⁴ »Noch lange scheint keine Besserung in dieser Hinsicht eingetreten zu sein, denn mit Hofdecreet vom 14. November 1793 wurde dieses 'zur Förderung der Schiffahrt und Aneifering des Volkes zum Schiffbau erlassene' Patent wieder kundgemacht.« (Ebenthal, o. c. str. 62).

⁸⁵ *Excelsum Regium Gubernium.*

Cum nuper cum Excelsa Commissione Segniæ fuisse, Director meae Navis Capitanus Lucas Jacoblievich conquestus est, statim ac Segniam appulisset, maiorem partem Nautarum, partim cum alijs Navibus ivisse, quae carebant Nautis. et ex mea Navi discessisse, partim, prout sunt Buccarenses, et Costregnani, illico sequenti post adventum Segniæ die domum recessisse, seque supplementum Nautarum aliorum per totam Segniam pro ulteriori itinere conquisivisse, neque ullum inventire posse.

Iterum repetitis elapsis cursoribus cum ab Agentibus meis perscriptum mihi Segnia foret, ut in his Partibus undique conquiram Nautas, si ad iter Navim expidere velim, ideo Capitanum Bartholomaeum Modercin expedivi ad Portum Regium ad Nautas conquirendos; atque iterum alterum Agentem meum Florianum Zanis

sanni u svom spisu, čija važnost prelazi uske okvire Rijeke, a koji je rezultat konkretnih, urgrentnih i praktičnih potreba, ne konstatacija

Buccarim pro eodem opere expedivi, et ego ipse, adhibitis etiam interpositis Personis per universum Flumen Nautas conquisiui sed in omnibus his locis nec unum quidem invenire potui; ast conquirentes Personae mihi retulerunt, omnes Nautas Tergestum discessisse, Litterasque esse tum Flumine (!), tum Buccari (!) Tergesto (!) exmissas, ut in istis Locis Nautae conquirantur, atque Tergestum expediatur.

Ita saltem Nautae Navis Dominorum Marochini Buccari et Nautae Caroli Pisanello Flumine meos Homines Nautas conquirentes informarunt.

Hoc quidem certum est, et meam Navim Segnias absque potiori parte Nautarum existere, et hic Navim Domini Barreich vacuam a Nautis excepto Capitaneo, et Nauclero, derelictam esse.

Duae cause hujus deficienciae subesse poterunt: vel Tergestinos de repente plures Naves coemisse, nobisque Nautas praecipuisse; vel exteriores Naves probabilius dolo, quam necessitate, nostros Nautas subripere, atque belligerantibus Potentijs submistrare. Unum certum est hanc universam oram, ad Orientem sitam, desertam omnino a Nautis esse.

In bene regulatis Nationibus omnes Nautae sunt conscripti ad Protocolum. Nullus Nauta absque licentia commissariatus scripta neque ad Navim subditam potest accedere, minus vero ad Exteram. Quicunque accedit immediate ad arrestum ponitur.

Duo Remedia mihi licet cum omni humilitate Excelso Regio Gubernio hic surgere. Primum scilicet, ut Tergestinum Gubernium sedulo, atque secreta Inquisitione in Causam, quare tantus Numerus Nautarum Tergesti conquiratur, inquirat, siquie dolum Exterorum aliquem subesse invenerit, immediate remedium ponat, subditos Nautas dominum bene custoditos remittat.

Alterum Remedium est, ut omnia tria Excelsa hujus Austriaci Litoris Gubernia reciprocā cointelligentia tercentos Pueros conservant, id est quodlibet Excelsum Gubernium Pueros centum, aetatis ab anno duodecimo usque ad annum decimum quintum, Legemque ponat, ne ulla Navis Major absque tribus Pueris, Mediocris absque duobus, Minor, uti etiam minima Cimba, absque uno tali Puer iter suscipere, quocumque demum sit, praesumat: Lege insuper addacta, ut genitores pro primo anno itinerantem Puerum vestiant, Proprietarius vero Navis alat.

Ei pro 2do anno Proprietarius annuatim florenos sex, tertio vero anno florenos duodecim ultra alimenta in adjumentum vestim Puerο solvat. Elapso vero trienio extimatione officialium navalium eidem salarium pro merito tribuat.

Haec Regula pro primo trienio in tirones Pueros servari posset, at hoc elapso nulla Navis major imperitum tironem assumere deberet, sed ex minima classe navium quasi per gradus ascendendo Pueri in medium classem Navium transferi, ex illa vero ad maiores Naves, sive supremam classem Navium collocari per modum Promotionis deberent, et sic imperiti tirones in minimam tantum classem navium sensim in supplementum introduci.

Hi omnes ex scholis Normalibus extrahi deberent, saltem a potiori, nullus enim in civitatibus Maritimis Puer moretur, cuius Genitores eum ad Scholas Normales mittere non adigantur, ex eisque Scholis Pueros extractos juxta inclinationem propriam vel ad Mare, vel ad alias artes adiscendas civiles, vel mechanicas transferi oportet. Ita si Scholae Nauticae in Littore Austriaco Locis est, peritiores ex majoribus Navibus elapso trienio, qui meliores attestaciones a Capitaneis de sufficienti stomaco, promptiori Spiritu, aperiiori mente, sperandoque sic consecutio fructu, haberent, ad Scholam Nauticam theoreticam transferi, ea bene percepta iterum ad maiorem Navium classem collocari deberent; Ita ex his doctioribus tironibus officiales Navium tractu temporis, ex rudioribus ordinarios Nautas haberemus.

Hanc humillimam opinionem meam occasione praesentis Nautarum penuriae porigo, meque gratijs, et Favoribus Excelsi Regij Gubernij praesertim in hac necessitate Nautarum comendo.

Excelsi Regij Gubernij

Humillimus, ac Devotissimus Servus Marcus Susanni mp. (GF fasc. 202 M 10 № 646) – DAR.

samo nedovoljno postojanje pomorskog kadra, već istodobno čini prijedloge da se on podigne i umnoži.

On se lično uvjerio, a potvrdili su to u više mahova i njegovi pouzdanici, da nije često puta mogao podnizeti plovidbu svojim brodovima kako u Rijeci tako i u Senju, bilo da su mornari napustili njegove brodove, bilo da ih uslijed pomanjkanja nije uopće mogao naći. Ni mnogi drugi brodovlasnici u tom pogledu nisu bili u boljem položaju. Po mišljenju Susannija nestaćica mornara mogla je nastati iz dva razloga: bilo da su Tršćani odjednom kupili više brodova i tako mornare preoteli, bilo da su inozemne lade krišom vrbovale i otimale mornare, kojima su snabdijevale ratujuće sile.⁸⁶ »Jedno je sigurno«, zaključuje on »da je čitava ova obala, koja leži prema istoku, posvema ostala bez mornara«.

Teško je egzaktно ustvrditi u kojem su stepenu ta dva razloga bila odlučna za nestaćicu mornara u Hrvatskom primorju, ali da su bila, o tome ne može biti sumnje. Točno je naime da je Trst, zahvaljujući protekcionizmu bečkoga dvora, jako prouzročio ispred Rijeke u plovidi.⁸⁷ Razumije se da je intenzivna plovidba domaćih, pa i stranih brodova u tršćanskoj luci otvarala mogućnost ukreavanja našim mornarima uz veću plaću i uz povoljnije uvjete rada i života nego što su imali u Rijeci i ostalim lukama Hrvatskog primorja. Što se pak tiče drugog razloga, on je postojao, potrebe za pomorskim kadrom rasle su u svjetskim razmjerima, a podmirivale se na različite načine i izvan granica pojedinih zemalja. Ali to još uvijek nisu bili jedini razlozi koji su uvjetovali nestaćicu mornara.

Prijedlozi pak Susannijevi, koje su poduprli svi riječki brodovlasnici i koje je gubernij u cijelosti *učinio općeobaveznim* na svom području,⁸⁸ smjeraju na to da se pristupi sistematskoj registraciji, regrutaciji i školovanju pomorskog kadra, pri čemu valja paziti da se mornari bez pismene dozvole nadležnog organa ne smiju primati na domaće, a još manje na strane brodove. Istodobno neka se rasvjetli i osujeti vrbovanje mornara u Trstu. Samo se pak školovanje povjerava trima gubernijima »austrijskog primorja«⁸⁹ koji su dužni da se o tome sporazume, zatim da popišu i odaberu 300 mladića od 12 do 15 godina, tako da se svaki gubernij pobrine za smještaj (ukrcanje)

⁸⁶ Tu Susanni aludira na one evropske države, koje je težnja za naglim bogatnjem gurnula na avanturički i imperialistički put osvajanja dalekih krajeva, a napose Amerike.

⁸⁷ Ebenthal, o. c. str. 56.

⁸⁸ »Per parte del Regio Governo di Sua Sacra Imperiale Regia, ed Apostolica Maestà nella Città e Porto franco di Fiume: Alli Signori Proprietari delle Navi in Fiume da intimarsi in giro. Con l'occasione della in ora secondo le qui avanzate Relazioni sperimentata penuria de Marinai, e per prevenire da qui ionanzi ad un tal Male, non ché per rendere si fatta (!) persone più abili a quel Mestiere, è stato promosso a questo Regio Governo il Seguente Progetto ...« (GF, fasc. 202/642) – DAR.

⁸⁹ Tadašnje pomorske oblasti u Trstu, Rijeci i Senju. U Bakru je bila uprava (»Direttorato«) čija stvarna nadležnost nije skoro bila uža od navedenih oblasti.

100 mlađića na svom području. Osim toga valja zakonom utvrditi da nijedna veća lada ne smije poduzimati bilo kakvu plovidbu bez trojice mlađića, srednja bez dvojice, a manja i najmanja bez jednoga. Ovdje nije više donja granica dobi s kojom su se mlađići ukrcavali, 7 godina, (tablica IV), već 12 godina. To je postavljanje problema u racionalnije i suvremenije okvire. Praksa pritom ostaje i dalje, dok se ne podmire najhitnije potrebe, kao glavna »škola« u podizanju pomorskog kadra.

Za vrijeme trogodišnjeg naukovanja na brodu mlađice su dužni odijevati roditelji, a brodovlasnici hraniti i još im platiti druge godine 6 f, a treće 12 f kao pripomoć za odjelo.

U daljoj perspektivi Susanni predlaže da se u toku školovanja unesu izvjesne korekcije tako da samo najmanje lade primaju početnike (naučnike), a odatle postepeno da prelaze na srednje i najveće. Svi bi se ti mlađići ili barem u većini,⁹⁰ morali uzimati iz osnovnih škola. Po isteku trogodišnjeg naukovanja vještiji i s boljom preporukom kapetana upućivali bi se iz najvećih lada u nautičku školu radi sticanja teoretskog znanja, a potom ponovno ukrcavali na najveće brodove, tako da bi se tokom vremena darovitiji ospozobljavali za brodske časnike.

Proničljivi i poslovni duh Susannijev projicira s realnih mogućnosti i stvarnih potreba ospozobljavanje pomorskog kadra, uočava težinu i značaj problema, otvara perspektivu njegova rješavanja. Njegove concepcije odaju čovjeka bogata iskustvom i velikim znanjem iz pomorske problematike. Njegovim se prijedlozima, istina, nije riješio problem, ali je njegova akutnost, zahvaljujući sistematskijem i većem angažiranju pozvanih faktora te sticaju raznih okolnosti u Rijeci, bivala sve blaža. Problematika koju Susanni tretira gledajući je u svoj njenoj cjelini, imala je svoje korijenje ne samo u postojećem stanju pomorskog gospodarstva, već u cjelokupnoj tadašnjoj privrednoj i društvenoj strukturi.

5. ZAKLJUČAK

U neposrednom razdoblju koje je prethodilo reinkorporaciji Rijeke bilo je riječko pomorstvo, kako izlazi iz naše analize, podvrgnuto različitim, često međusobno suprotnim tendencijama i činiocima (dugoročnim i kratkoročnim, negativnim i pozitivnim). Da spomenemo samo dugotrajne ratove koje je Austrija vodila i koji su sa sobom vazda donosili veća opterećenja za pomorstvo kao i za ostale grane privrede. Njihove negativne posljedice u pomorstvu mogle su biti administrativnim mjerama bečkog dvora samo ublažavane, ali nipošto i

⁹⁰ Susanni se svestrano zalaže za školovanje dječaka u primorskim gradovima ističući da ih treba po završetku škole, prema okolnostima, upućivati bilo na more bilo u druga građanska ili mehanička umijeća.

uklonjene. Zato je razvitak pomorskog gospodarstva u cjelini tekao sporo, a u pojedinim njegovim oblastima često i isprekidano, tako da prirodni uvjeti, geografski položaj Rijeke i njene okolice nisu bili ni približno, u tom pogledu, iskorišteni. Njegov fond nije bio adekvatan realnim mogućnostima. Bilo je, dakle raznih prepreka, koje su one mogućavale da riječko pomorstvo dobije širi i jači zamah.

Uza sve to uloga riječkog pomorstva nije bila malena u sveukupnom privrednom i društvenom životu Rijeke i njena stanovništva. Prema našoj procjeni (koja se zasniva na prije iznijetim podacima i drugim historijskim okolnostima) kretala se vrijednost samo brodova od 110.000 do 120.000 forinti.⁹¹ To je novac lokalnih izvora i naših domaćih ljudi, koji je iz agrara, trgovine, manufakture i sl. privrednih grana preliv u brodarstvo. Svoja, doduše, nije tvorila suviše široku osnovu za iskorisćivanje svih realnih i potencijalnih uvjeta riječkog brodarstva, no ipak je ona značila puno u proporcijama tadašnjih pri-vrednih snaga.⁹²

Omjerimo li nadalje riječko pomorstvo u odnosu na stanovništvo, izlazi da nije bio suviše malen broj onih, koji su iz njega u cijelosti ili djelomično crpli materijalna sredstva za održavanje svoje egzistencije. Rijeka (u širem smislu) brojila je (1776) 5.132 stanovnika;⁹³ od toga je bilo (brodovlasnika i suvlasnika, kapetana i mornara, brodogradilišnih majstora i radnika) uposleno u pomorstvu oko 414 osoba; dodamo li tome još 54 ribara,⁹⁴ izlazi onda da je u pomorskom gospodarstvu nalazilo stalnu ili povremenu zaradu 468 lica ili 9% od svih stanovnika. Ali na tih 468 aktivnih nosilaca pomorske djelatnosti dolazilo je još najmanje na svakog nosioca, s obzirom na sastav obitelji,⁹⁵ 2 osobe, koje su također uz njih u ovoj ili onoj mjeri imale uzdržavanje, pa prema tome je pomorsko gospodarstvo prehranjivalo sasvim ili djelomično 1.404 osobe ili 27% od cijekupnog stanovništva. Točno je, doduše, da je jedan dio uposlenih nalazio u pomorskom gospodarstvu samo dopunsku zaradu, "drugi crpaо dohodak za podmirivanje potreba svoga materijalnog opstanka, ali je zato treći vukao iz njega

⁹¹ Iako možda naša procjena nije apsolutno točna, njome se ipak približavamo stvarnoj vrijednosti brodarstva.

⁹² Moglo se tada u Rijeci kupiti kabao soli za jedan forint („Verzeichnis der Fiumaner Salzpreisen“), što odgovara, računajući po današnjoj monopolskoj cijeni, 2.240 dinara. Iz toga se može razabratи da u brodarstvo nisu bila uložena neznatna novčana sredstva.

⁹³ Engel, o. e. str. 353. Šesnaest godina ranije (1760) bilo je u Rijeci 3570 stanovnika (muških 1777, a ženskih 1793). Godišnji natalitet je iznosio 225 glava ili 63%, mortalitet 136 ili 38%, a godišnji prirast (bez useljenja) 89 osoba ili 25%. (H. K. A. – K. L. fasc. 481 – Wien, Ebenthal, o. e. str. 6).

⁹⁴ AC fasc. 1330 No 10 – DAR (Godine 1764. bilo je u Rijeci 55 ribara, a u Trstu 87. Izdavanjem ribolovnih lovišta u zakup Riječki magistrat dobivao je godišnje od 400 do 500 f., a Tršćanski do 900 f. U smislu svojih koncepcija o podizanju sveukupnog gospodarstva Riječki je gubernij posvetio također brigu i unapređenju ribolova, ali u tome čini se, nije otišao daleko, jer su prirodni faktori tim nastojanjima postavljali optimalne granice).

⁹⁵ GF fasc. 219 No 1059 – DAR.

AII: 779

Ljubljana 21. junij 1778

Utegez che di rendono necessari per tirare in l'aria che fanno detto utegz
Le Hari.

1. In parte de l'asti di lungoza piedi 60 lungo 3 in quattro passi	1000.
Gratka 1-15	1000.
altre parti delle di lungoza piedi se Lungoza piedi di piace Groszeza piedi 1-	525.
Lungoza parti delle di Lungoza piedi se Lungoza se quattro piedi 1. Groszeza piedi 1-	262.
N° 80 Calanche fra grandi et piccole	300.
N° 3 Argani astorliti	400.
sti trasloco lungo di passa 7-12 di 10 il passo	
Sono passa 1100 o ragione di 6-16 il passo	960.
altro della di lungoza passa 120 di 4-8 il passo	
Sono passa 960 a stagione. L'uno sopra Sono Circa dotti di lungoza passa 1100 di 6 il passo	768.
Sono passa 660 a stagione come sopra sono	528.
12. Cucchi ciò e 4 di ragoli 3-6 altri 4 di ragoli dai e altri 4 di ragoli 1- per	250.
9. E= Rete per stoppare li Beccati di passa 3. Cuna ciò e 2 di 15 il passo altre 2 di 12 e altre 2 di 10 in tutto passa 46-183 a stagione di 3-16 il passo sono	118.
Diverse sacche Colone et pontelli	300.
Due branchinette	90.
ammira in circa	5331.

Francos J. b. b.

Faksimil 1: Specifikacija i cijena oruda za izvlačenje i sruštanje lada

250 1779

250 1779

Il GOVERVTORE

della Città, e Porto franco di Rijume
e di tutto il Litorale Ungherico, Capitano Ciu-
vile di Rijume, e Buccari, Comandante Militare
dell'Indito Comitato di Scervino, Signore Città, e delle
Molestie So co Imperiali, Regie, ed Autotolice inti-

mo Consiglio
di tutti quelli, a quali perer ap-
partenere.

Che permette, che la Cecchia nominata Sin Fran-cio di Scola, Capitano
Giuseppe Vičić da Rijume Suddito di sua Maestà Imperiale, e Reale della Cor-
tata di circa Cento ottanta Tonnellate, armata con dodici Canonii Petru ri, e Au-
mezzo quatordecim Uomini d'Equipaggio, de quali due Ferri sono fidditi di sua Molestia
Imperiale, e Reale destinata per il Mare Mediterraneo in trasporto di varj genri
di mercanzie, presso col suo Equipaggio, etne, e Passagieri, e Comitamento senza qualun-
que ostacolo, Impedimento, lagagna, o molestia della Cecchia, constando da validi se-
simonianzi appartenere alle subditii di sua Maestà Imperiale, e Regia, e non a se
restando. D'Uo sollo, figlio maggiore del suddetto Go-
vervtoce, e nella sua Maestà con la Firma del Suo Govervtoce
in Rijume il 2° del mese d'Aprile dell'Anno mille, settecento-
settanta nove.

In Affronza dell'Eccellmo Sig. Govervtoce.

Fa lo s. M. jn
e Govervtoce.

Di Comanda
mento

del Sig. S. Govervtoce

L'autentico bordoglio dei notariorum

Faksimil 2: Diploma (33×34) kapetana Josipa Vičića iz Rijeke

rentu, koja mu je omogućavala ne samo solidnu materijalnu egzistenciju, već i bogaćenje.

Reinkorporacijom nastaje za riječko pomorstvo šira i solidnija materijalna osnova, stvaraju se realne perspektive za njegov razvitak. Već su se u samom početku evidentno pokazali blagotvorni učinci toga akta koji je bio diktiran ekonom.-društvenim razvitkom i potrebama Beča. Pomorstvo je tvorilo oformljenu i zasebnu granu narodne privrede, čiji su učinci stalno bivali sve veći kako u oblasti privrednog, tako i u oblasti društvenog života. Na ekonomskom je polju pomorstvo (posebno plovidba) razvijalo proizvodne snage kvantitativno i kvalitativno, pomagalo trgovini i manufakturi u stvaranju i uvećavanju akumulacije, a na društveno-političkom polju pospješilo je diferencijaciju našeg stanovništva (napose primorskog), omogućilo nastajanje novih političko-pravnih odnosa, izrastanje staleža pomoraca iz našeg narodnog elementa. Taj stalež bio je negacija postojećih feudalnih odnosa i suprotnosti, kvalitetno nešto novo, jezgra i nosilac novog društvenog uredjenja,⁹⁶ on je bio na crti progresivnog kretanja i podržavao napredne tendencije.

I napokon, riječko pomorstvo svojim postojanjem, svojom ekonomskom i društvenom funkcionalnošću ubrzavalo je *defeudalizaciju* našeg tadašnjeg ekonomsko-društvenog sistema.

Zusammenfassung

DER STAND DER SEESCHIFFAHRT DER STADT RIJEKA ZUR ZEIT DER REINKORPORATION IM J. 1776/77.

Auf Grund des diesbezüglichen Archivmaterials behandelt der Verfasser kritisch den Zustand der Schiffahrt des Hafens Rijeka zur Zeit der Einverleibung dieser Stadt dem Königreiche Kroatien (1776/77). Durch solide Analyse des Tatbestandes gelang es dem Verfasser die Fluktuation und die Anzahl der Schiffsreeder des genannten Hafens festzustellen, ferner die Grösse ihres Kapitals und der Schiffe, die Intensität der Schiffahrt, das Niveau des Schiffbaues, endlich die Art und Weise der Rekrutierung und Anzahl der Schiffsmannschaft zu bestimmen.

Ferner stellte er fest, dass die Schiffahrt von Rijeka in der – der Reinkorporation unmittelbar vorangehender Periode infolge verschiedener Faktoren sich nur langsam entwickelt hat, manchmal in einzelnen

⁹⁶ Stalež, istina, nije bio homogen u svojim interesima, jer je jedan dio, manji, gradio svoju egzistenciju i politički status kao posjednik sredstava za proizvodnju, dok je drugi, veći, gradio kao prodavač radne snage, ali je u jednom ipak bio jedinstven, u potkopavanju postojećeg feudalnog uredjenja i njegovih institucija patricijata i adskripcije.

Belangen auch mit Unterbrechungen. Daher entsprach ihr Gesamtfond zu der Zeit nicht den adäquaten Möglichkeiten.

Und doch war Rijekas Schiffahrt von grosser Bedeutung für das wirtschaftliche und gesellschaftliche Leben der Stadt Rijeka und deren Einwohner. Daraus schöpften entweder ganz oder zum Teil 1404 Menschen oder 27% der Einwohnerzahl die materiellen Mittel zur Bestreitung ihrer täglichen Bedürfnisse.

Durch die Einverleibung Rijekas dem Königreiche Kroatien, durch dessen Einfügung in den Rahmen des weiten inneren Marktes und durch die stärkere Bindung mit dem Weltmarkt entstand für die Entwicklung der Schiffahrt der Stadt Rijeka eine breitere und solide materielle Grundlage. Die wohltätigen Folgen dieses Aktes zeigten sich bald nicht nur auf dem Territorium Rijekas, sondern auch auf weitem Gebiete. Die Verbindung zwischen dem Meere und dem Festland wurde intensiver und das Zuströmen von Gütern aus allen Richtungen nach Rijeka wurde stets bedeutender, so dass der Warenverkehr im Rijeka'er Hafen von 1028841 fl. im Jahre 1775 auf 2580096 fl. im J. 1880. anwuchs.

Seit damals begann Rijeka zu einem eminenten Seehandelsemporium internationaler Bedeutung emporzuwachsen.